dolmuş

SAYI 19
75 KURUŞ

SİYASİ HAVA

BU SAYIDA

DÖRT RENKLİ PANORAMA

PROFESÖR NİHAT ERİMLE BİR MÜLÂKAT

KASIM GÜLEK DİLÂÇARLA BİR KONUŞMA

EFLÂTUN NURİ SUAT YALAZ, OĞUZ ARAL, FERRUH DOĞAN, ALİ ULVİNİN EN GÜZEL KARİKATÜRLERİ

Çıplak kemancı : 5 yaşında keman dersi almağa başlayan ve oldukça güzel keman çalan Paula Ubsan (resimde), bu şekilde fazla para kazanamıyacağını anlayınca, şimdiye kadar pek görülmemiş bir yola sapmış ve âdeta çıplak denecek bir kıyafette New-York gece kulüplerinden birinde çalışmağa başlamıştır. (Foto: Hürriyet - U.P.)

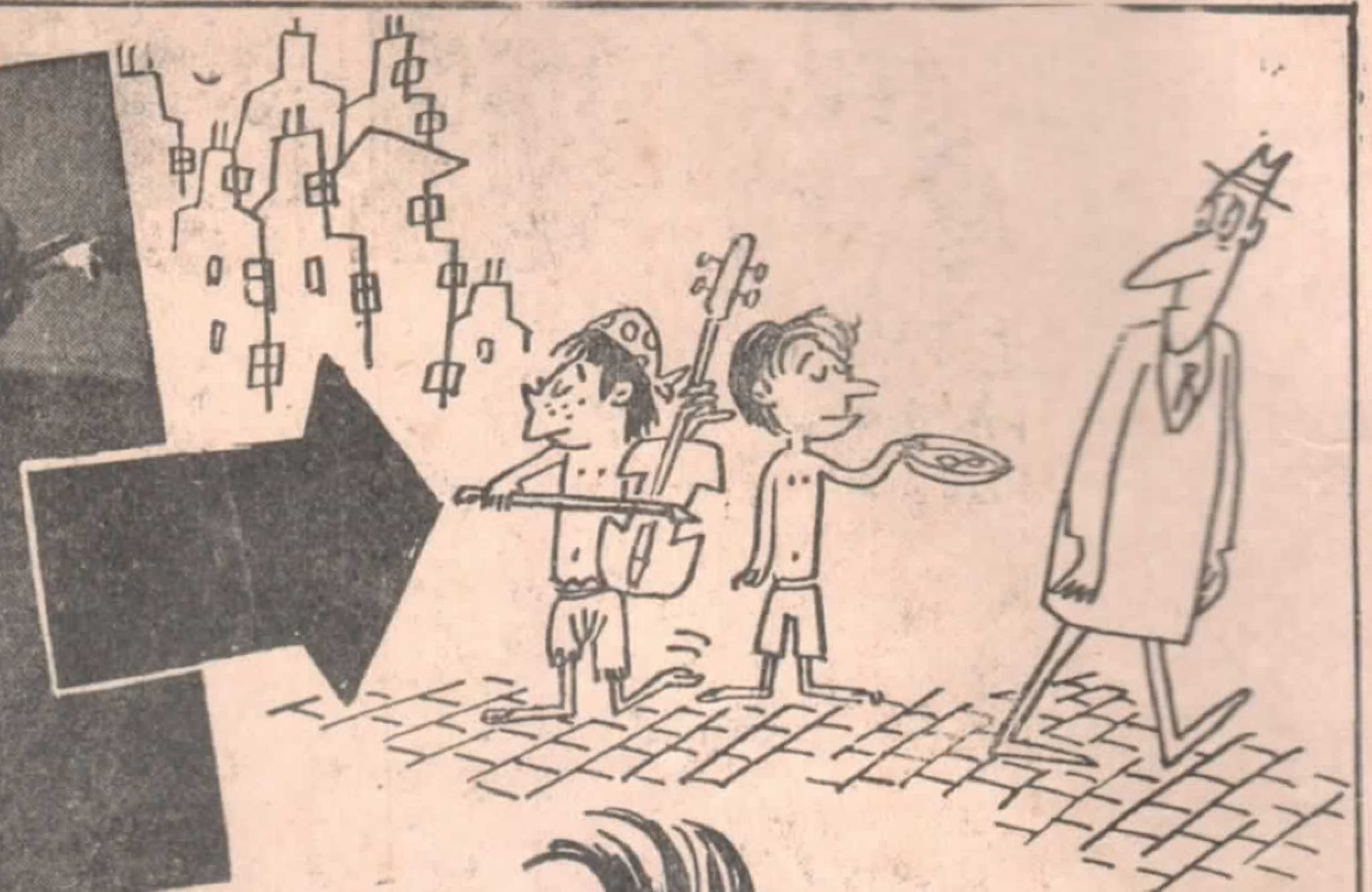

Kral Faruk ne yiyor?

Monako Prensinin düğününde bulunan sabık Mısır Kralı tarafından takib edilen rejim açıklanmıştır. Gazeteciler, (Metropole) oteline inen Faruğun takib ettiği rejim hakkında garsonlara verdiği direktifleri tesbit etmişlerdir:

Buna göre sabık Kral dört buçuğa kadar hiç bir şey yememektedir. Dört buçukta kahvaltı etmektedir. Kahvaltı yumurtalı omlettir! Faruk öğle yemeğini akşam 6 buçukta yemektedir. Otel lokantasının listesinde ne varsa onunla karnını doyurmaktadır. Akşam yemeğine gelince; sabık Majeste gece geç vakit «karnı acıkırsa» sofra başına tekrar oturuyormuş!

Bir eşek öldürüldü

İzmir, 27 (Telefonla) — Bugün Torbalıda bir merkebi tabanca ile öldüren Mehmed Kadeş adında biri yakalanmıştır.

Mehmed, merkebin sahibine öteden beri kızdığını, bu işi intikam maksadile yaptığını söylemiştir.

Evlilere müjde

Kaynanalar cemiyet kurdu

Bonn, 3 (A.A.) — Alman kaynanaları nihayet taarruza geçmişler ve haklarının korunması için bir cemiyet kurmuşlardır.

Kaynanalar cemiyetinin programında şu maddeler vardır:

1 — Kaynanalar evli evlâtlariyle birlikte ikamet eylemiyeceklerdir.

2 — Habersiz olarak onları ziyaret eylemiyeceklerdir.

3 — İşlerine hiç bir suretle karışmıyacaklardır.

4 — Kavgalarından uzak kalacaklardır.

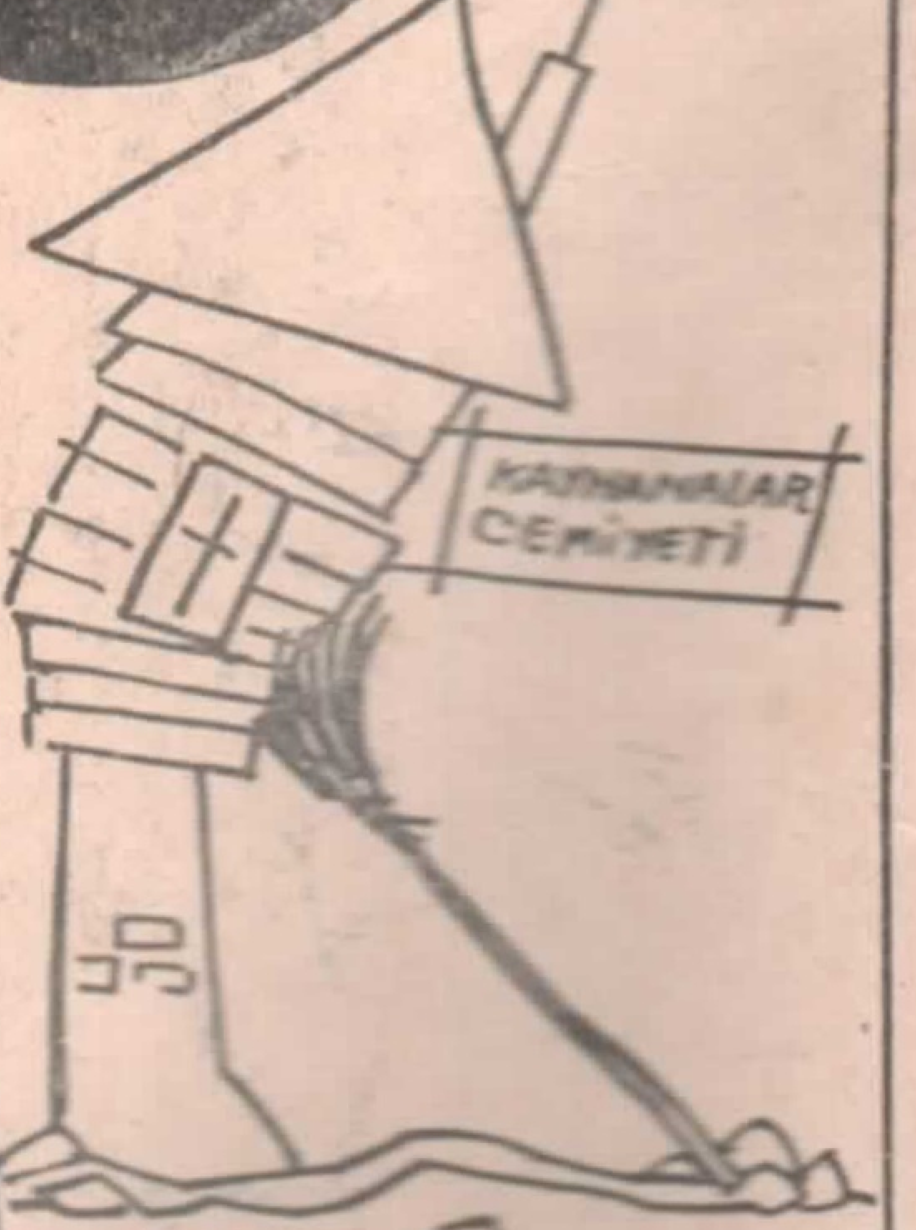

DİANO DORS HADİSE YARATTI — İngiliz sarışın bombası Diano Dörs Cannes film festivalinde yeni bir hâdiseye sebep olmuştur. Dün festivalde Diano Dors'un giymiş olduğu tuvalet yere düşmüş ve sarışın yıldızın güzel vücudü cırılçıplak meydana çıkmıştır. Festivalin yapıldığı sinemanın antresini dolduran fotoğrafçılar Diano Dors'un resmini çekmek için birbirlerine girmişlerdir. Çırılçıplak kalan artist polis kordonu altına alınarak kalabalıktan kurtarılmıştır.

dolmuş SİYASİ MİZAH MECMUASI Umumi Neşriyat Md. İlhan Selçuk

İMTİYAZ SAHİBİ: OSMAN A. KERMEN ÇİZGİ NEŞRİYAT MATBAACILIK VE TİCARET EVİ

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SAYI: 19 — SENE: 1 — CİLT: 1 — 10 MAYIS 1956 — SAYISI 75 KURUŞ

2800 - Anayasa - 78

İlk defa (Yeni İstanbul) gazetesinin 7 haziran 1951 günlü sayısındaki şu küçük haberi okuyunuz:

«Ankara 6 — B. M. Meclisi bugün Erzurum milletvekili Mustafa Zeren'in başkanlığında toplanmış... Teklif görüşülürken ekseriyet olmadığı için oturumu tâtil mecburiyeti hâsıl olmuştur.»

Şimdi de lûtfen (Dünya) gazetesinin 26 nisan 1956 günlü sayısındaki şu habere göz gezdiriniz:

«Dünkü D. P. Grup toplantısında milletvekillerinin Meclise devamı hususu da müzakerelere sebep olduğu halde Anayasa tâdilâtı mevzuu görüşülürken Mecliste sâdece 78 milletvekilinin hazır bulunması dikkati çekmiştir.»

Bu çeşit haberleri D. P. nin iktidara geçtiği 1950 senesindenberi sık sık gazetelerde okuruz; yukarıda bundan eski ve yeni iki örnek var...

Milletvekilliği bir âmme hizmeti ve görevidir, milletvekili seçilen kimse bir iş yapmayı taahhüt etmiştir. Bu iş, Meclisin çalışma devresinde toplantılara katılmak, görüşülen meseleler hakkında fikrini söylemek, verilen izahatı dinlemek, tasvip veya reddetmektir.

Bir hâkim, nasıl her sabah mahkemeye gitmeye, günlük dâvaları görmeğe, ihtilâfları halletmeye mecbursa.

Bir öğretmen her gün muntazaman okula giderek öğrencilerine günlük dersi öğretmeye ve onları imtihan etmeye mecbursa;

Bir subay kanunların gösterdiği anda ve hemen daima kıtasının başında bulunmaya mecbursa;

Hâsılı her iş ve vazife sahibi, devletten hizmetine karşı maaş ve ücret alan herkes bu paranın karşılığı olan hizmetini ifa ile mükellefse milletvekili de herhalde Mecliste bulunmağa aynı şekilde mecburdur sanırız.

Düşünün bir kere... Mecliste devletin teşkilâtını, vatandaşın öz haklarını içine alan en büyük kanun, Anayasa hakkında bir takrir görüşülüyor ve 2800 lira maaş alan 540 milletvekilinden yalnız 78 kişi hazır...

Mahkemeye gitmeyip duruşmaya çıkmayan hâkimi azlederler,

Okula giderek dersini vermeyen öğretmeni işten atarlar,

Kıtasının başında hazır bulunmayan subayı hapsederler.

Pekâlâ beyler, paşalar... Ya Anayasa üzerine konuşma yapılırken Mecliste hazır bulunmayan 462 milletvekiline ne yaparlar?

Bir teklifim var:

Galiba bu pahalılıkta 2800 lira yetişmediğinden sayın milletvekillerimiz, geçinebilmek için ayrıca başka işlerde çalışmak zorunda kalıyorlar ve bu sebeple Meclise devam edemiyorlar.

Haklıdırlar... Maaşlarını arttıralım.

FREN

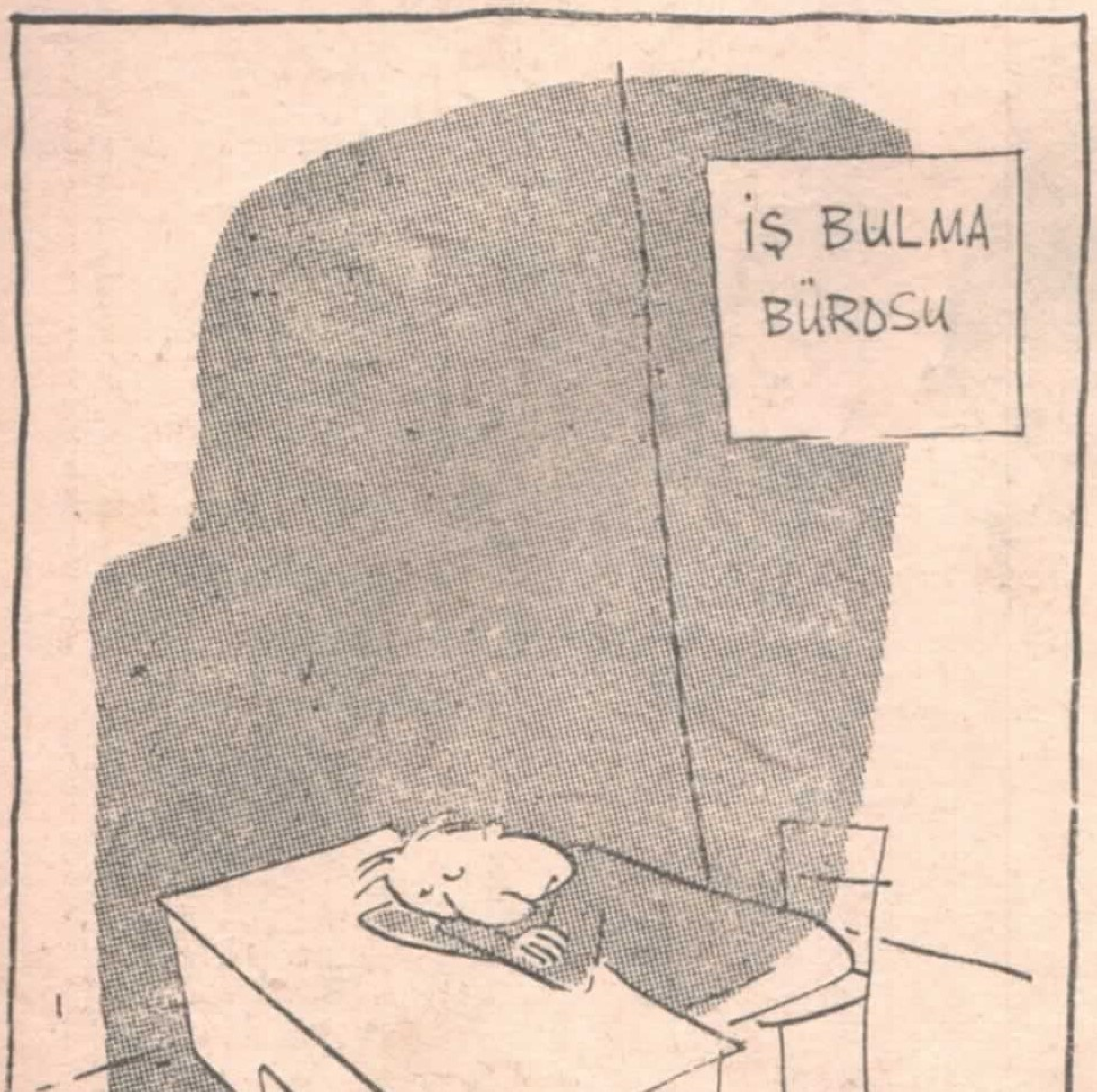

İŞSİZLİK!

PROFESÖR

NİHAT ERİM'LE

BİR MÜLÂKAT

(DOLMUŞ) un bir özelliği de hiç şüphesiz «vefakârlığı» dır. Politika ve basın hayatımızın eski atılgan şöhretlerinden bugün unutulup gitmiş niceleri var ki şimdi ne yaptıklarını, neyle meşgul olduklarını kimse bilmiyor. Halbuki bir zamanlar attıkları seyhalarla etrafı çınlatan bu kahramanlar bu kadar çabuk unutulup, bu kadar tez silinip gitmeli miydiler?

Meselâ; Halk Partisinin göz bebeği, rehberi, İnönü'nün sağ kolu, Prof. Nihat Erim'e ne oldu? Filvâki (DOLMUŞ) un geçen sayılarından birinde, kendisinin kaybolduğuna ve arandığına dair bir ilân çıkmıştı amma bugüne kadar üstadın bulunduğunu müjdeleyen bir hayır sahibi çıkmadı. Fakat az - min elinden ne kurtulur? Nihayet kendisini Ankara'da ve evinde yakalayabildik. Eski bir meslekdaş sıfatiyle bizi samimiyetle karşıladı. Ne iktidar günlerindeki kadar mağrur, ne de muhalefet yıllarındaki gibi hırçındı. Sâkin, mütevekkil, pişman bir hali vardı.

— Nicedir politika ve basın âleminde isminiz duyulmaz oldu, gerçi ayda bir Halk Partisi Haysiyet Divânı, dosyanızı tâlik ettikçe gazetelerin beşinci sayfasında adınız geçiyor amma şimdi bu dosya da kapandı, artık iyice meçhulün karanlığına gömüldünüz.

Diye ilk suali sorunca profesör derin bir nefes aldı ve acı acı sırıttı:

— Ne yaparsın, dedi, biz menzili maksuda tez erişelim diye koştuk, fakat ayağımıza çarşaf dolandı ve düştük. Hızlı düşüşten mütevellit darbe de ağır oluyor, bu sebeple kalkıp hâlâ kendime gelemedim. Bilirsiniz,

(Lütfen sayfayı çevirin)

nasıl yükselmiştim. İlkin Ankara Hukukuna asistan olmuştum, bir kanun çıktı, Mahmut Esat Bozkurt mebusluğu tercih edip gidince önüm açıldı, çabucak profesör oldum, oradan Dışişlerine atlayıp Vekâlete Hukuk Müşaviri tâyin edildim. Bir de baktım, San Fransisko'da Birleşmiş Milletler Teşkilâtı toplantısındayım, Amerika'dan mebus olarak döndüm, sonra Vekil oldum, Başvekil Yardımcısı oldum, eğer 50 seçimlerindeki hezimet olmasaydı Başvekil ,Reisicumhur...

Üstad devam edemedi, yutkundu, biz lâfa karıştık:

— Sonra muhalif oldunuz...

— Hem de ne muhalif... Keskin... Fakat atalar doğru söylemiş, keskin sirke küpüne zararmış, biz de küpe zarar verip Halk Partisini malsız mülksüz, çırılçıplak bıraktık...

— Fakat üstad, aynı şiddetli muhalefete (Halkçı) da niçin devam etmediniz. Halbuki (Ulus) da ne şiddetli ve ağır yazılar yazardınız?

Nihat Erim mânalı mânalı güldü:

— Daha hayatı öğrenmemişsiniz. (Ulus) partiye ait bir gazete idi, onun işlediği suçun cezasını parti öderdi ve ödemişti. Halbuki (Halkçı) benim şahsî malımdı, onun ağır para cezalarını şahsen benim ödemem gerekirdi.

— Nitekim de öyle oldu değil mi üstad? Sizin şiddetli muhalefetiniz yüzünden Halk Partisinin malları giderken «Çadırda da çalışırız» diye feragat nârâları atmıştınız, fakat şahsî gazeteniz (Halkçı) yüz bin liraya mahkûm olunca hemen kalemi bırakıp (teslim) diye Menderes'in ayağına kapanmıştınız, o da dâvasını geri almıştı...

Cevap vermedi...

Anladım ki bu konular üstadı üzüyordu, ben de mevzuu değiştirdim:

— Şimdi ne ile meşgulsünüz?

— Hindistan'dan tezgâhlar getirttim, şal imâline pek yakında başlayacağım. Bilirsiniz, şalcılık benim eski mesleğimdir, iktidarda iken dokuduğum şallarla hürriyeti örtmüştüm, muhalefette de şallarımla iktidarı örtmek istedim, beceremedim. Fakat yeni imâl edeceğim şallarla yalnız ticarî sahada alış veriş yapacağım. Çünkü siyasî hayatta artık ipliğim pazara çıktı, o piyasada bize ekmek yok.

— Daha başka ne ile vakit geçiriyorsunuz? Şöyle ilim, sanat...

— Ha... Bir de film çevirmek tasavvurum var. Senaryosunu hazırlamakla meşgulüm. Adı «Kendini İnkâr Eden Adam» olacak.

— Ya... Çok güzel, acaba mevzuu hakkında biraz açıklamada bulunabilir misiniz?

— Bir adam bir rejime karşı şiddetle muhalefet etmekte, onun yaptıklarının hiçbirisini de beğenmemektedir, fakat ertesi gün uyanan vatandaşlar bu zatın tamamen değiştiğini ve bir gün önceki benliğini inkâr ettiğini görüyorlar... İşte filmin konusu bu iki yüzlü adamın türlü maceralariyle geçiyor, bir gün efendisinin elini öpüyor, ertesi gün eski düşmanının kuyruğuna takılıp seyahatlere çıkıyor... Hâsılı eğlenceli bir film olacak.

— Çok güzel üstad, Tanrı başarılar versin...

— Affedersiniz, şimdi ne ile geçiniyorsunuz?

— Bakanlıktan emekli maaşım var amma yetmiyor. Fakat eksik olmasın, Menderes beni düşünüyor, Bağdat'tan getirdiği hurmalarla idare etmeye çalışıyorum. Menderes'in eli uğurludur, hurmalar bereketlidir, bir türlü tükenmiyor. Son Tahran seyahatinde beni yine unutmamış, oradan da tömbeki getirmiş, artık nargileye başlayıp köşemde biraz keyif süreceğim ve vatandaşlarını hurma ile besleyip tömbeki ile uyuşturarak pasif bir hale sokan Başbakanın iktidarda ilelebed kalmasına dua edeceğim.

— Âmin...

Diyerek üstadı hayalleriyle başbaşa bırakıp ayrıldık...

FREN

DEVAM

Mardin Türkiyenin en ucuz şehri imiş. Bu ucuzluğu da Mardin'in genç Belediye Reisi sağlıyormuş. Gazeteciler bu işin sırrını sormuşlar Mardin Belediye Reisi şv ceuabı vermiş:

— Bir işe Türk gibi başlamak, Alman gibi devam etmek ve İngiliz gibi bitirmek!..

Yâni şimdi Alman'ı, İngiliz'i karıştırmanın ne lüzumu vardı. Bizden örnek alsa olmaz mı? Meselâ şöyle:

— Bir işe Menderes gibi başlamak, Menderes gibi devam etmek, Menderes gibi devam etmek, yine Menderes gibi devam etmek, sonra yine Menderes gibi devam etmek ve hep Menderes gibi devam etmek ve Menderes gibi hiç bitirmeden hep devam etmek...

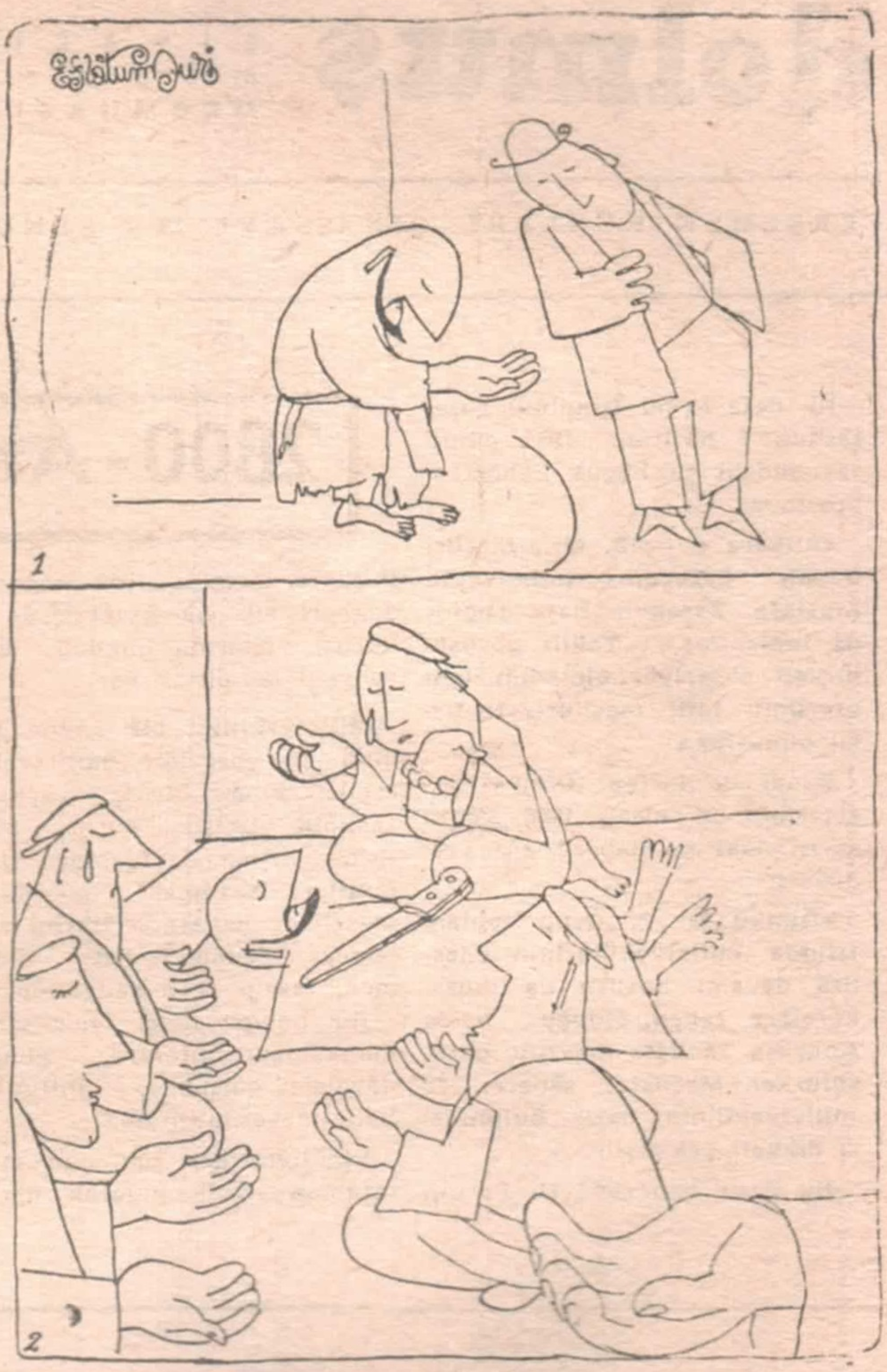

DİLENCİNİN ÖLÜMÜ

TALİHLİLER

İhtiyar sivri sinek içini çekerek genç sivri sineğe.

Biz genç iken kızların ancak yüzlerini ve ellerini sokabilirdik.

Halbuki bu zamanda...

KİM DEMİŞ?

Kız: — Kim demiş beni öpebilirsin diye?

Erkek — Herkes.

EÖYLERLERMİŞ

— Fakat sevgilim, seninle evlenirsem işimi kaybederim.

— Evliliğimizi gizli tutarız.

— Ya çocuğumuz olursa?

— E... Tabii çocuğa karı koca olduğumuzu söyleriz.

BUDALA

Bayan:

— Bir Kibrit verir misiniz?

Bay telâşla çakmağı çakar:

— Çakmak var hanım efendi.

Bayan:

— Budala olmayın. Çakmakla diş karıştırılabilir mi?

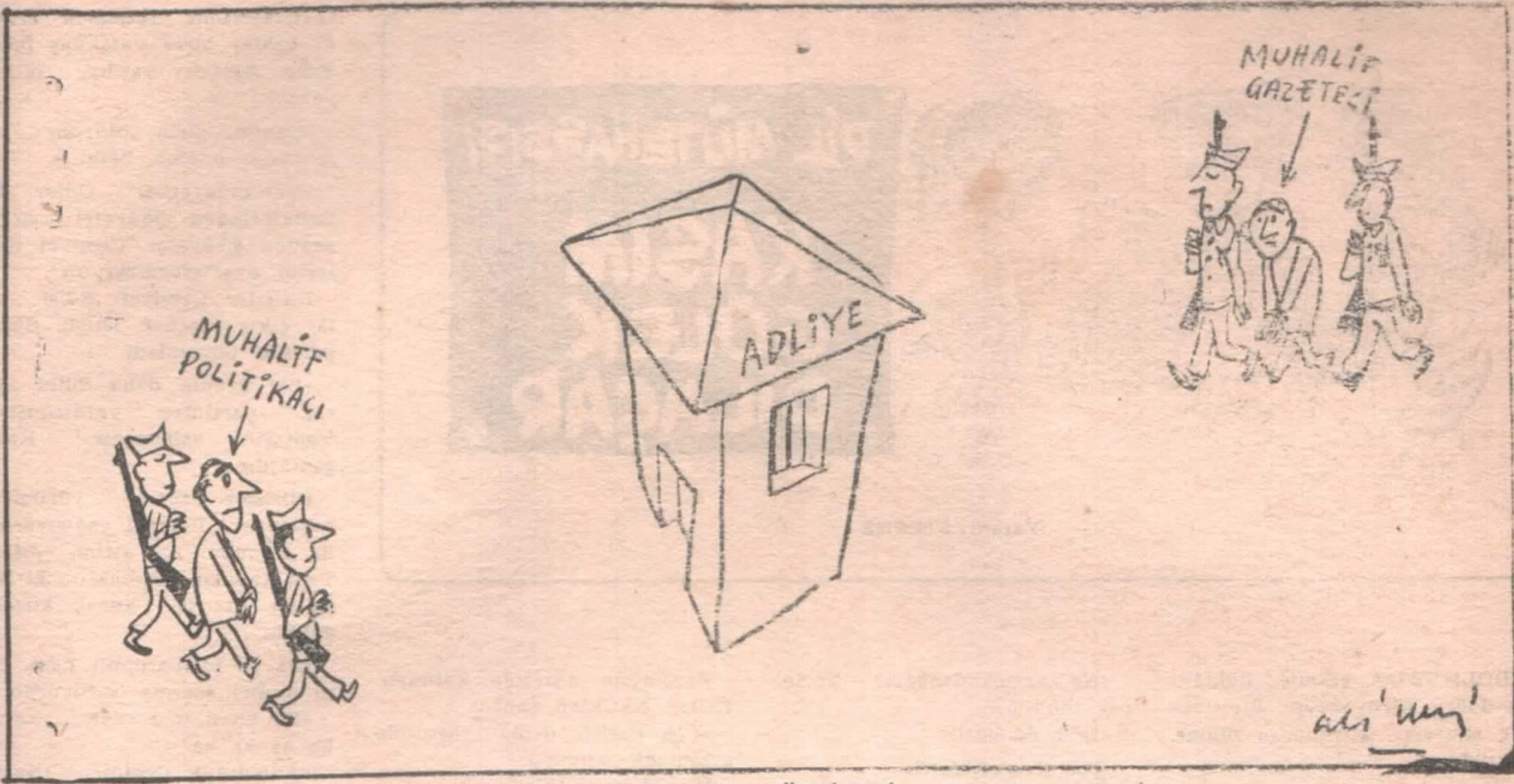

TOPLANMA HÜRRİYETİ

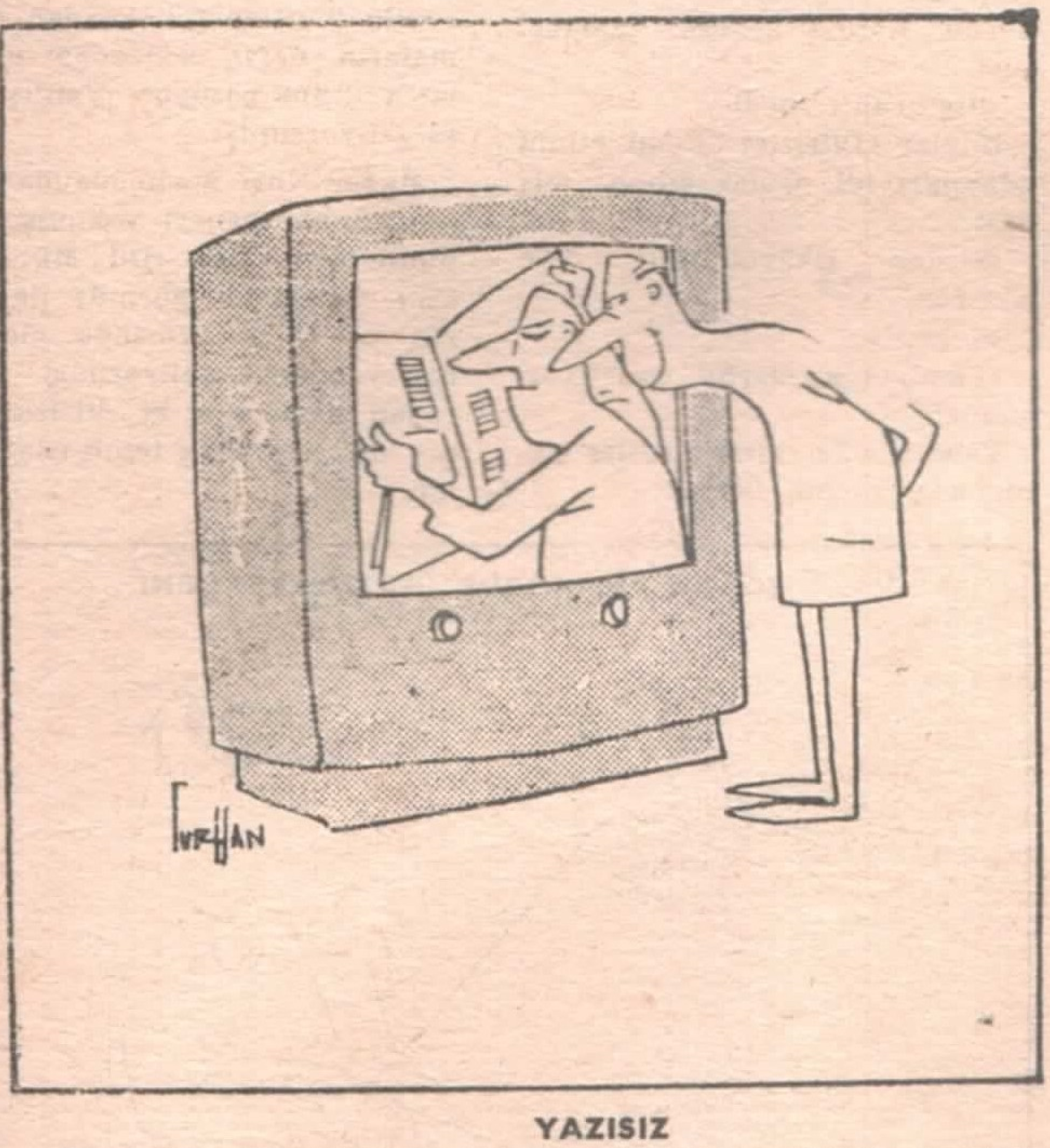

YAZISIZ

YAZISIZ

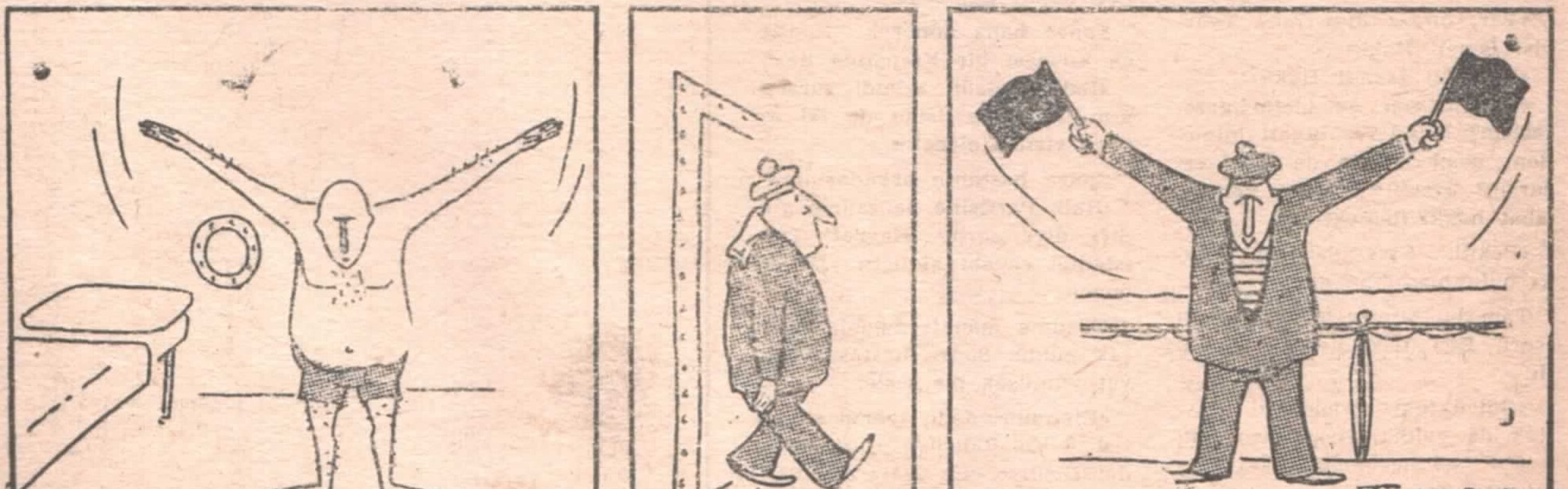

YAZISIZ

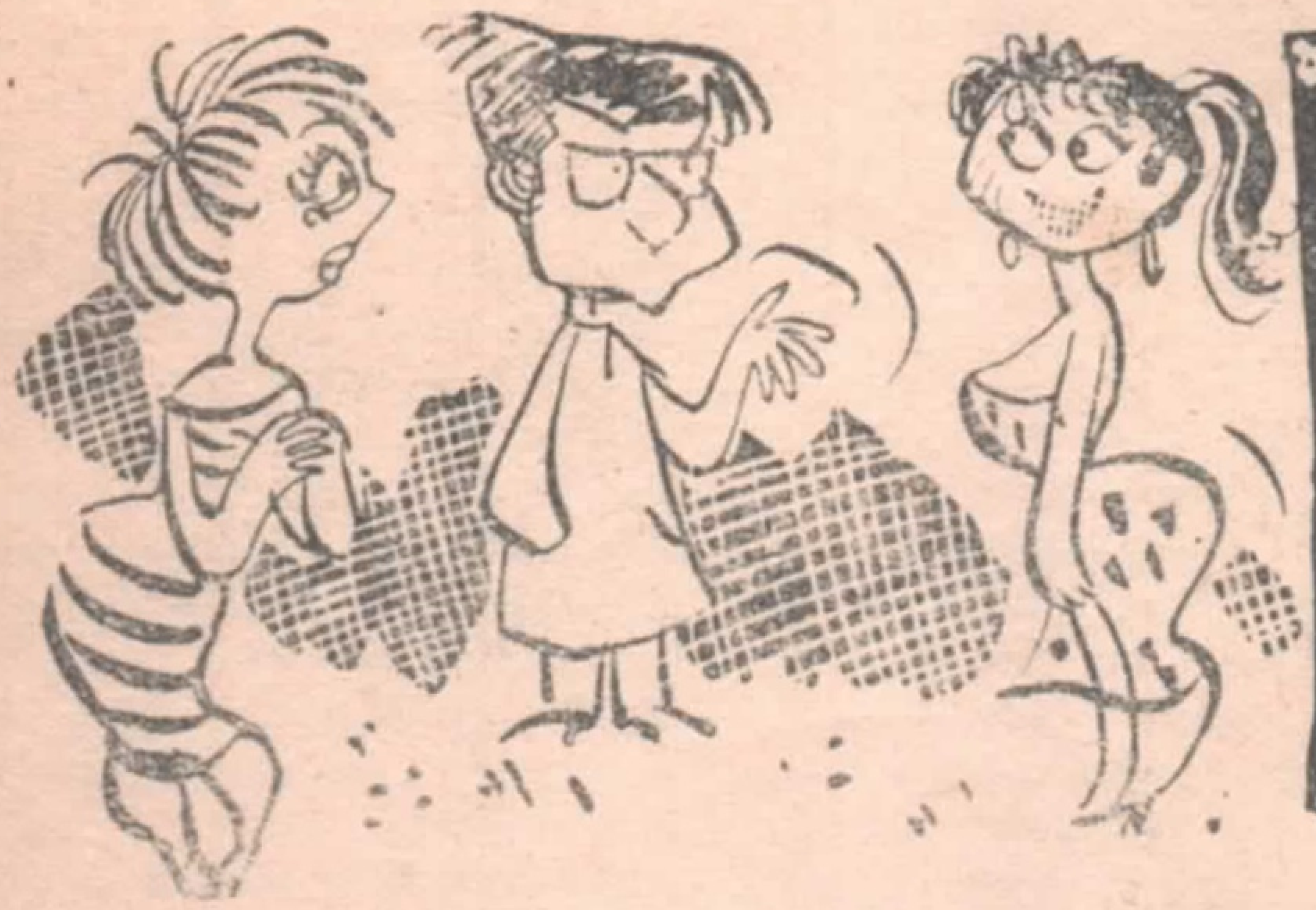

DİL MÜTEHASSISI KASIM GÜLEK DİLAÇAR

Yazan: STEPNE

DOLMUŞ'tan çıkmış, Bâbıâliye doğru yürüyordum. Bir doktor simsarı burnumun dibine sokuldu:

«Doktor mu lâzım âbi?» dedi. «Lâzım!» dedim lâf olsun diye. «İlâcını da veriyor mu?» «Ben eczane simsarı değilim âbi!» dedi, «Hem bizim doktor ilâç değil, reçete bile vermez!»

Bu ilâç vermez doktor lâfını duyunca DOLMUŞ'çuluğum tuttu. Bu zamanda tam ideal doktordu bu:

«Düş önüme!» dedim.

Beni bir lokomotif gibi Cağaloğlunun dolaşık sokaklarından çekti götürdü. Kapıdan girer girmez karşımda bir tabelâ: «Kasım Gülek Dilaçar.»

Simsar arkamdan itince beyaz gömlekli biriyle faça façaya geldim. Baktım bizim Kasım:

«Hayrola!» dedi «dilinden bir zorun mu var?»

«Var tabii...» dedim «tam kalemi elime alıyorum, gözümün önüne Menderes geliyor, yaza bilirsen yaz. Bir tek kelime gelmiyor kalemin ucuna!»

«Anladım! Biz buna politik tıpta, Grafo - fobi deriz. Yazma korkusu demektir.»

«Tedavisi yok mu bunun?»

«Var, olmaz olur mu? Tedavisi İsmail Hakkı...»

«Kim bu İsmail Hakkı?»

«Canım, sen ne biçim gazetecisin? Menderes lûgati bilmeden, nasıl kalkar da yazı yazarsın? İsmail Hakkı demek, isbat hakkı demektir.»

«Pekiii... Piyasada isbat hakkı bulunmadığına göre...»

Tam bu sırada iki kişi daldı içeri. Biri tercümanlığa başladı:

«Gölcükteki mucizenizi duyduk da geldik. Hastamızın dili bağlı. Kelime değil, ses bile çıkaramıyor.»

Kasım Gülek gözlüğünü düzeltti:

«Ne zamandanberi? Tarihi çok mühim.»

«1950 denberi!»

«Hangi partiden?»

«D. P. de ocak başkanı!»

«Çok tuhaf! Dili tutulmadan önce hangi kelimeleri tekrarlayıp dururdu?»

«İstifa... İstifa... İstifa... derken böyle istifa olup kaldı.»

«Anladım... Kolay!»

Sonra masanın üstünden bir kâğıt çekti. Cüzdanından 16 kuruşluk pul çıkardı, kâğıda yapıştırdı. Hastanın gözleri parlamış, hemen cebinden kalemini çıkarmıştı. «Ver!» diye bağırdı. «Ver de imza edeyim!»

Hayret, dili açılıvermişti. Hasta, önce imzasını bastı. Sonra üstünü doldurdu. Partiden istifa etmişti.

«Gördünüz ya!» dedi «gayet basitmiş. Şimdi gidip en yakın parti ocağımıza kaydolacaksın. Vizite parasını kaydiye olarak yatırırsın!»

Onlar çıkarken içeriye iki genç kız girmişti.

«Efendim, arkadaşımın da dili tutuldu!»

«Ne zamandanberi?»

«Bir haftadır!»

«Anladım, ben dilsizleri dile getirdiğim günlerde...»

Sonra bana dönerek İngilizce kırması bir Fransızca ile:

«Bakın» dedi, «şimdi soracağım, Halk Partisine de iki ay önce girmiş olacak!»

Sonra hastanın arkadaşına:

«Halk Partisine ne zaman girdi?» diye sordu. Hayret! Tam istediği cevabı almıştı: «İki ay önce!»

Yüzüme mânalı mânalı bakarak güldü. Sonra hastasına gayet yumuşak bir sesle:

«Efendim» dedi, «yarın akşam sizi 8 de Belediye Gazinosuna dâvet ediyorum. Gelir misiniz?»

Büyük mücize kendini gösterdi:

«Gelirim efendim!»

Parmağım ağzımda kalmıştı. Kızlar çıktıktan sonra:

«Çok basit!» dedi, «benimle evlenmek istiyor!»

Dışardan müthiş ayak sesleri geliyordu. Arada bir çakal sesini andıran sesler de yükseliyordu. Kapıyı açarak kalabalığa:

«Buyurun!» dedi.

Bunlar Dilsizler Cemiyetinin adamları idi. Onlar adına bir dilli:

«Sizden şikâyetçiyiz!» diye bağırdı.

«Sebep?»

«Cemiyet üyelerini ayartıyorsunuz!»

Tehdit edici cırlak sesler yeniden yükseldi. Sözcü:

«Üyelerimiz, iktidarın aradığı hakiki birer vatandaş örneğidir. Ağızları vardır, dilleri yoktur.»

«Canım, girin, oturun, bir muayene edelim, belki...»

«Ne muayenesi... Onlar dilsizliklerinden şikâyetçi değil, senden şikâyetçi. Cemiyet üyelerini ayartıyormuşsun!»

Dilsizler Cemiyeti Reisi bir iki çıkış yapmak istedi. Sözcü gerisini tamamladı

«Bir üyenin daha dilini açarak partinize yazdırmışşın! Yaptığın sabotajdır... Hattâ şantajdır.»

Dilsizler üzerine yürümeye başladılar. Bağırıp çağırıyorlardı. Kendimi zor attım dışarı. Tam kapıdan çıkacaktım ki Nurullah Ataç'la kucak kucağa geldim.

«Pa pa pa pardon!» dedi. Beni kapıcı sanmış, soruyordu:

«Bu bu u u u rada... ka ka ka ka ka ka...»

«Anladım!» dedim, «Kasım Gülek'i arıyorsun?»

«E e e vet!»

«Hiç ümitlenme! Anadan doğmaların değil, sonradan olmaların dilini çözüyor. Yanlış kapı çalıyorsun!»

Meğer Nuri beyin olandan bitenden hiç haberi yokmuş. Kapının üstündeki «Dil Mütehassısı» tabelâsını görmüş de dörüt ve tilcik üzerinde eleştirme yapmağa geliyormuş. Sonradan öğrendim ki dilsizler onu da içerde bir temiz ıslatmışlar.

SOĞAN 125 KURUŞ (GAZETELERDEN)

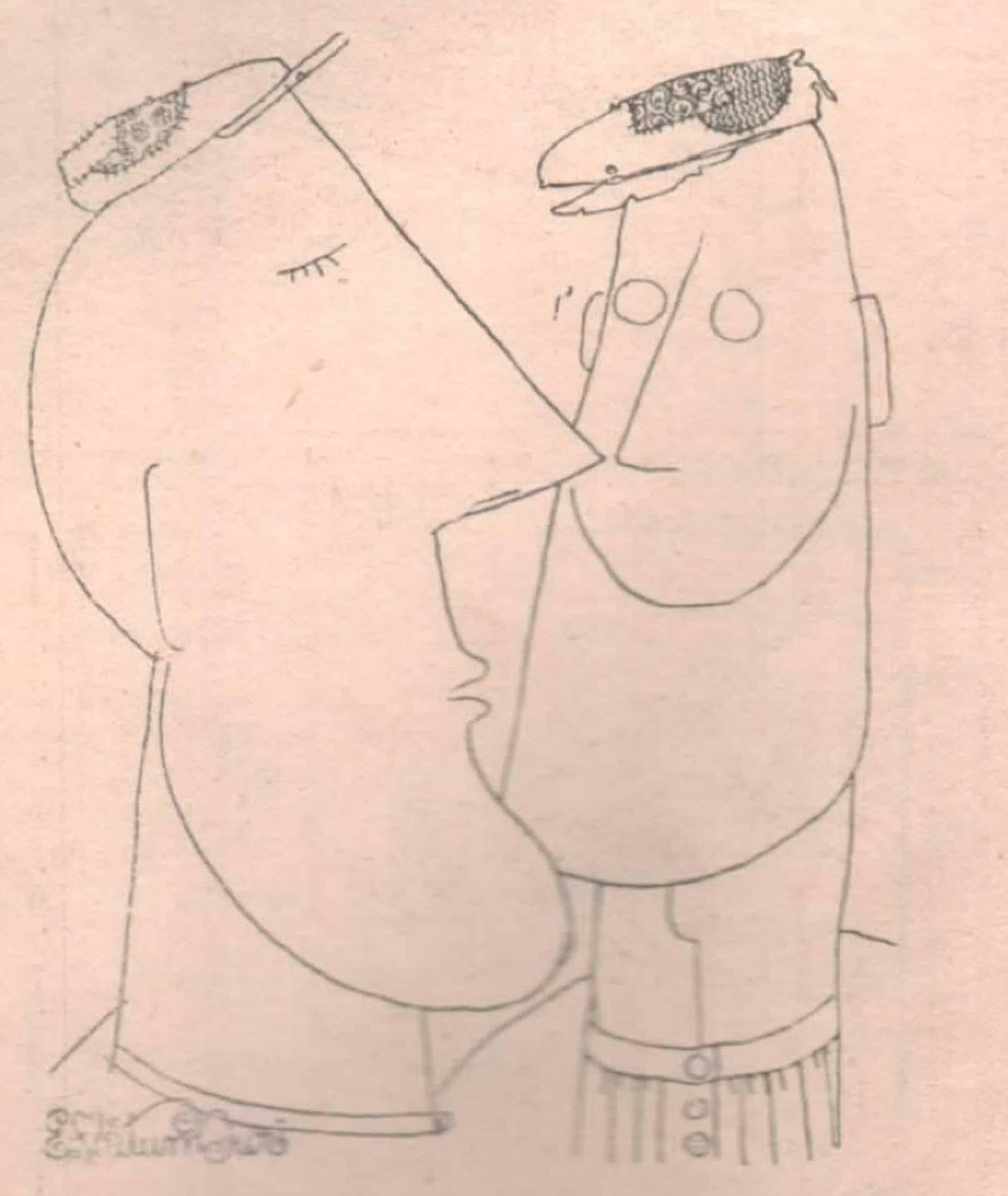

— MİRASMI YEDİN LAN? AĞZIN SOĞAN KOKUYOR!

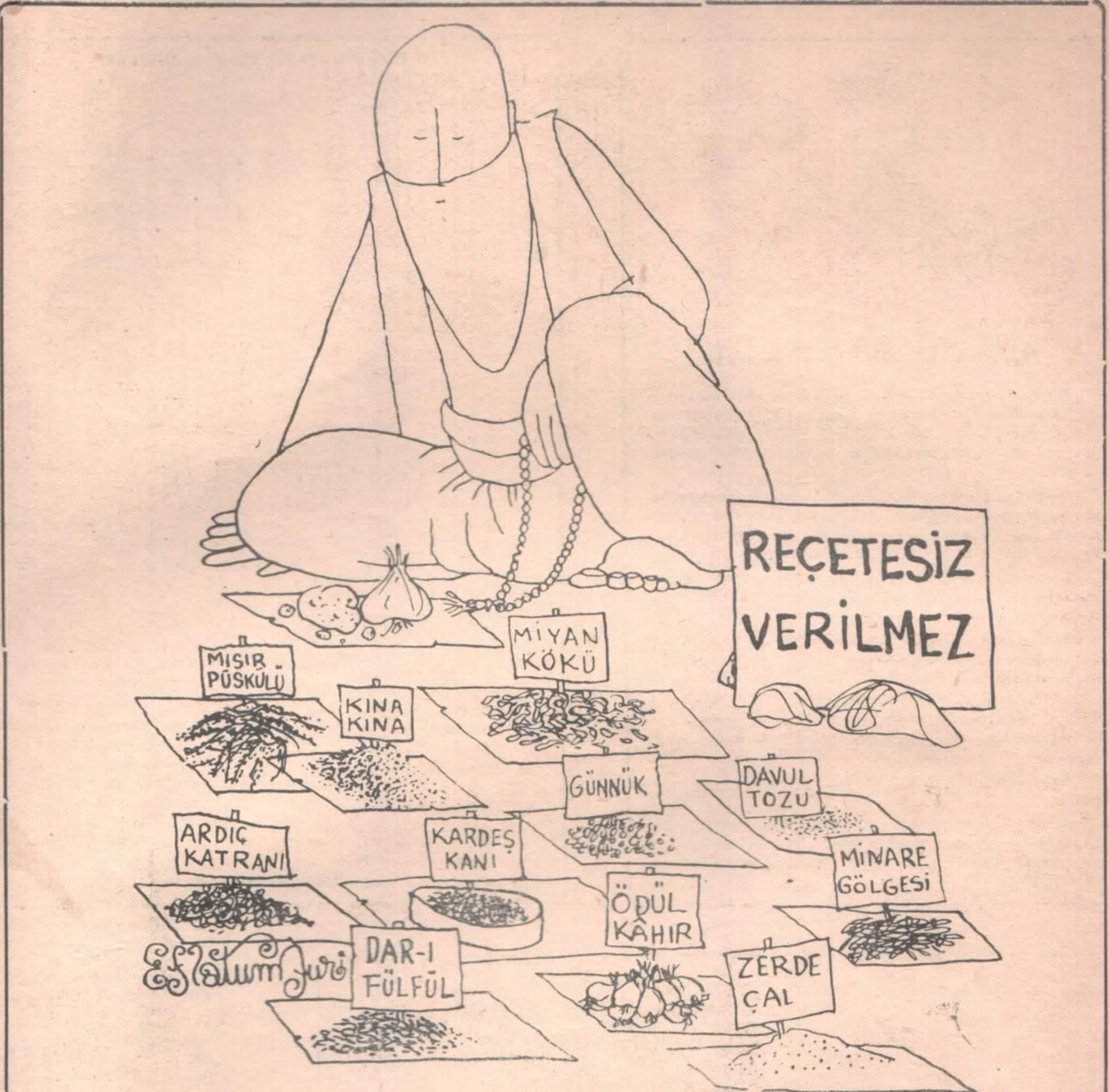

HER DERDE...

BİR TRAŞ FIRÇASI HİKÂYESİ

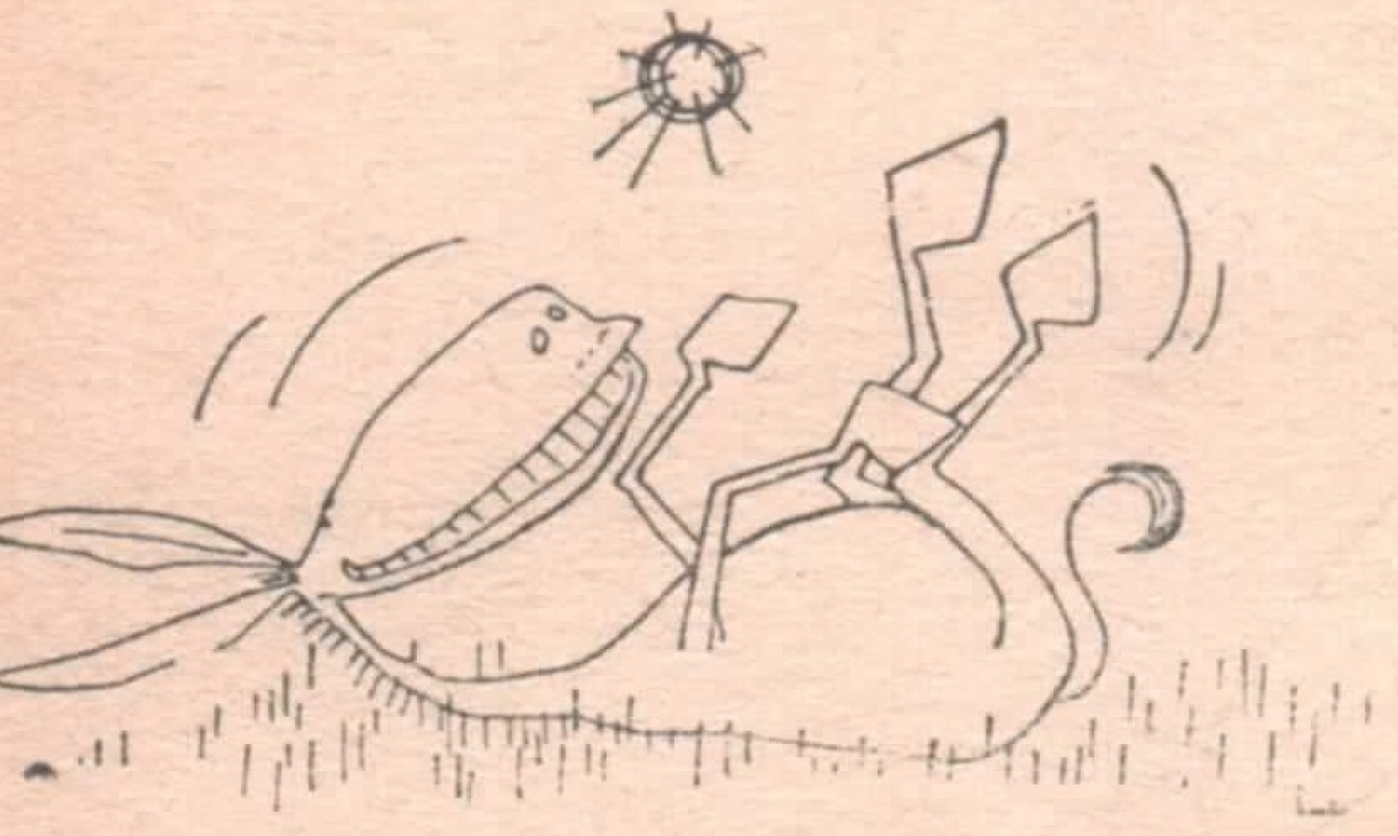

Yonca Mevsimi

Havalar ısınmaya başladı mı gözlerimiz yeşilliktedir. Turfanda, caneriklerini, marulları, salatalıkları, alıp yiyemesek de, sadece görmek, bahar güneşi altında yeşil yeşil gülümsediklerini seyretmek bile hoşumuza gitmez mi?

Otların üstünde yatıp yuvarlanmak, maymunla insan arası dedelerimizden kalma değişmez huylarımızdandır. Ne kadar beton rahatsızlığına alışırsak alışalım, bir tutam taze ot, bizi zıvanadan çıkarıverir.

Kış ortasında ümitsizliğe düşmüş eşeğimizi yonca hayâliyle kandırırken, doğrudan doğruya kendimizi avuttuğumuzu neden saklayalım?

Bize yapılan vaatler arasında yoncalısı yok ama, her bolluk ve ucuzluk masalında bir yonca yeşilliği hayâl etmeğe o kadar alıştık ki.

Bir avuç arpaya karaborsada bile zor rastladığımız şu bira mevsiminde, yoncanın, değil dört yapraklısını, üç yapraklısını bile görmek, koklamak bir saadet değil de nedir?

Bahar, benim için hıyar, domates değil, yonca mevsimidir!

Herkesin kalbinde bir aslan yatarmış, yatabilir. Benimkinde yoncaların yeşerip boy atmasını bekliyen o çok sevimli yaratık, dört ayağını uzatmış, boylu boyunca yatıyor!

PİYASADA GAZ YOK (GAZETELER)

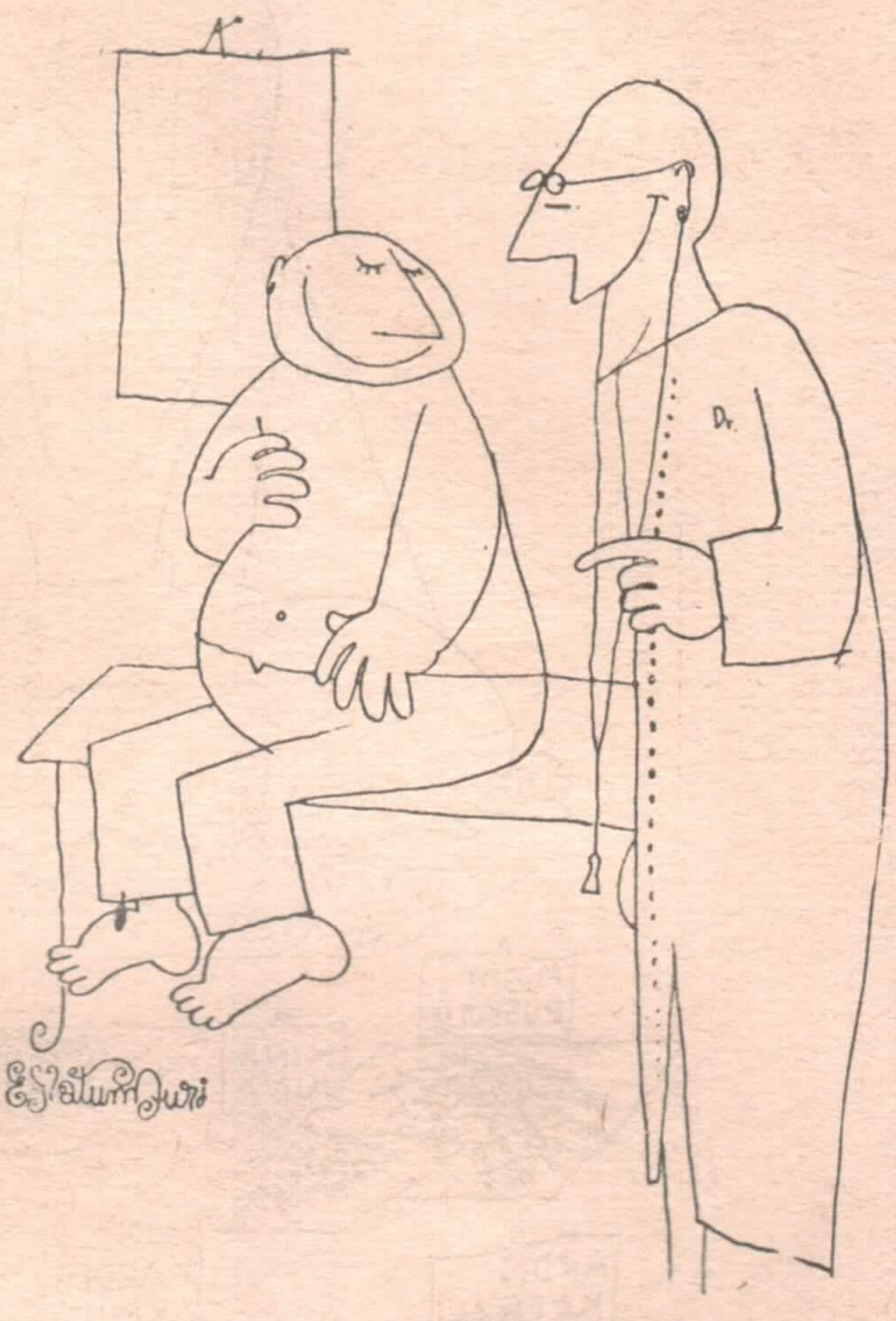

— MÜJDE, SENDE GAZ VAR!

— ŞİŞŞT, İKİ BUÇUK LİRA BORCUNU VERMEZSEN VALLA BİR KELİME SÖYLEMEM.

Her peruk takan kel değildir. **Makyaj Hamit**

Büyük şapkalar büyük başlara yakışır. **Şapkacı**

Çöpleri lütfen kutuya atınız. **Süpürge**

Birinin kalbini kazanmak istiyorsanız, ona bir piyango bileti hediye ediniz. **Lezzet Gişesi**

Eskiden inandığınız bir şeye şimdi de inanmanız şart değildir. **Kont Zeki**

Çek deveci develeri. **Yolu kapatma**

Ahmet, genç karısına iftiharla baktı. Artık mesuttu. **Son**

Fehmiye olan 250 lira borcumu 16.8.1956 perşembe günü vereceğim. **Hakkı**

Âsabınıza hâkim olun. **Mübaşir**

ÇOCUKLARIN SEVGİLİSİ DANNY KAYE ARAMIZDA..

Uçaktan iner inmez etrafına şaşkın şaşkın bakınmaya başladı

«Benim için mi toplandınız?» dedi, «yoksa uçaktan silindir şapkalı biri mi inecek?»

«Senin için!» dedik.

«A, a! Siz İngilizce de biliyorsunuz!»

«Biliriz, sen de bilir misin?»

«Bir parça!»

«Türkçe?»

«Bilirim. Sinema, film, kovboy, çiklet... Bir de kahve!»

«Kahve mi?»

«Kahve bilmiyor musunuz?»

«Biliyorduk, unuttuk!»

«Yaaa!»

«Canım, yine de anlaşabiliriz, buyur, şeref odasına!»

Şeref odasına sürükledik. Elimizden kurtularak bir masanın üstüne sıçradı.

«Yorgunsun, koltuğa geç!» dedik.

«Ben politikadan anlamam!»

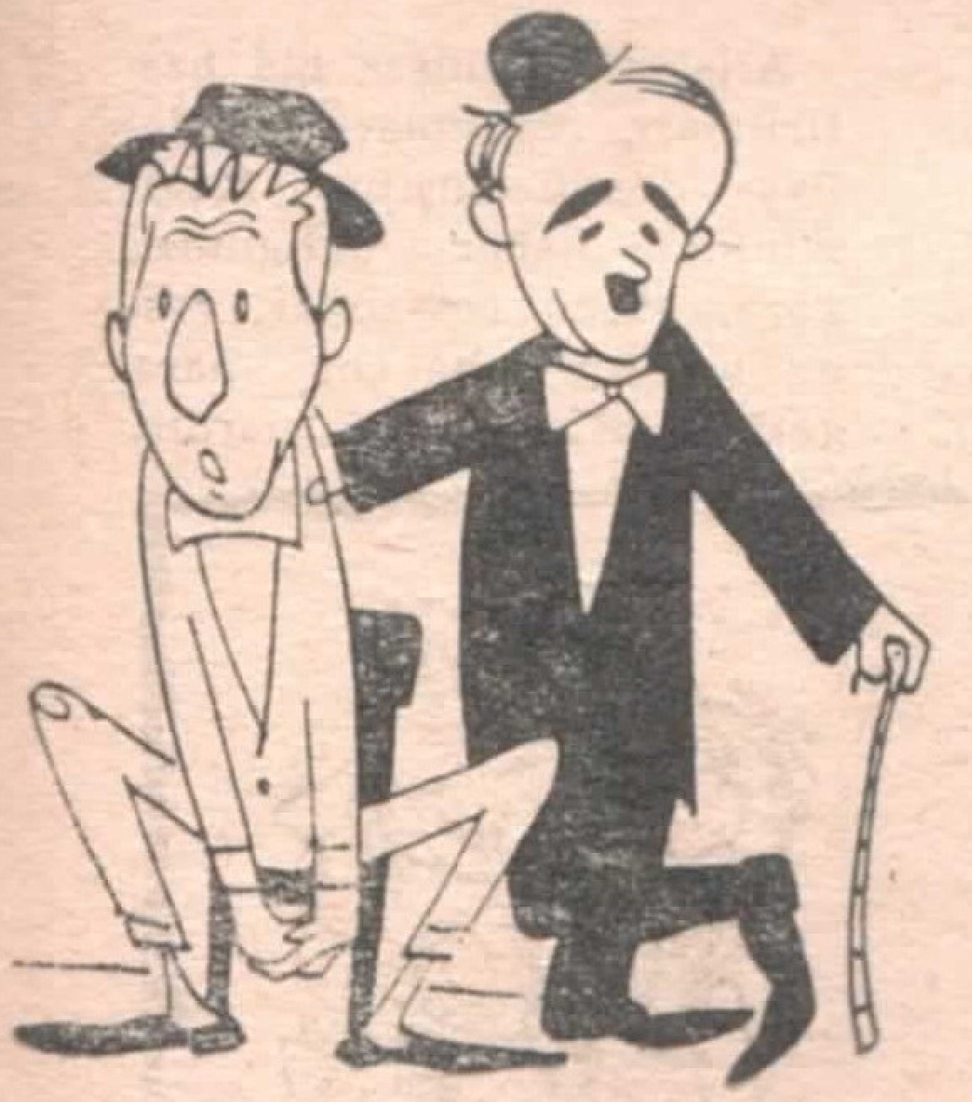

diye diretti.

«Masaya oturuyorsun ya!»

«Masa yuvarlak değil ki...»

«Ama yeşil örtüsü var!»

Örtüyü kaldırdı, öyle oturdu. Kızmıştım.

«Peki, Mister Kaye» dedim, «Politikadan niçin korkuyorsun bu kadar?»

«Aklım ermez de...»

«Şart mı canim? Meselâ Dışişleri Bakanlığı filân yapamaz mısın?»

«Hiç komedyenden Bakan olur mu?»

«Neden olmasın? Onlar komiklik yapıyorlar ya!»

«Politika olsun diye yapıyorlar.»

«Hani politikadan anlamam, demiştin. Bal gibi anlıyorsun işte!»

Lâfı değiştirmek için:

«Bana bir kahve getirin!» dedi. «Türk kahvesi.»

«Bizde Türk kahvesi yok!»

«Ne kahvesi var?»

«Olanlarda Brezilya kahvesi.»

Hazırda varmış, getirdiler. Şöyle bir çekti:

«Yahu, bu kahve değil!» diye bağırdı.

«Kahvedir, bir daha çek!»

Bir daha çekti.

«Şekeri de yok içinde...»

«Yalnız içinde değil... Memlekette yok!»

«Neden yok?»

«Fabrikaları yeni kurduk da...»

«Ya eski fabrikalar?»

«Kömürü bitti.»

«Baraj yaptırın... Hidro elektrik...»

«Baraj yaptırdık... Sızıyor.»

«Lehimleyin!»

«Kalayımız, lehimimiz yok!»

«Canım, getirtin siz de...»

«Dövizimiz yok!»

«Döviz fabrikası kurun.»

«Kurmak için de döviz lâzım.»

«Anladım... Siz benden daha komiksiniz!»

«Bu işte daha ustalarımız var.

Gazeteciler sual yağmuruna başladılar:

«Kaç çocuğun var?»

«25 milyon.»

«Bizim köprü altı çocukları da dahil mi?»

«Onlar çocuk değil ki... Sigara içen, esrar içen çocuk mu olur hiç!»

«Peki, karının kaç çocuğu var?»

«Bir kızı!»

«Neden fazla değil?»

«Ben çok yolculuk ederim de...»

«Yabancı dil bilir mi?»

«Bilir, İngilizce!»

Fincanı masaya bıraktı. Etrafına bakındı:

«Hani Fahrettin Kerim?»

Parise gitti.»

«Vah vah! Görmek isterdim!»

«Tanışırsınız demek?»

«Küçüklere bayılırım!»

«Buradan nereye gideceksin?»

«İsrail'e.»

«Oradan?»

«Patagonyaya!»

«Oradan?»

«Hanyaya, oradan Konyaya, oradan Hamburga, oradan Nevyorka... Oradan da tımarhaneye!»

«Bizim Fahrettin Kerim, önce tımarhaneye gitti, sonra Hamburga, Nevyorka!»

Sualler devam ediyor:

«Zencilerle aynı otobüse biner misin?»

«Kendi arabamı kullanırım.»

«Aynı vapurda yolculuk eder misin?»

«Uçaktan hoşlanırım.»

«Aynı sinemaya girer misin?»

«Girerim!»

«Girersin demek... Nerde oturursun?»

«Perdede!»

«Bak, o zaman doğrudur işte!»

«Son atom denemeleri...»

«Aspirin âyarında başka bir ilâç henüz bulunmuş değildir. Aspirin...»

«Artist olmasaydın doktor olurdun değil mi?»

«Herhalde politikacı olmazdım.»

«Canım, kendine güldürmekten hoşlandıktan sonra, ha komedyen olmuşsun, ha politikacı...»

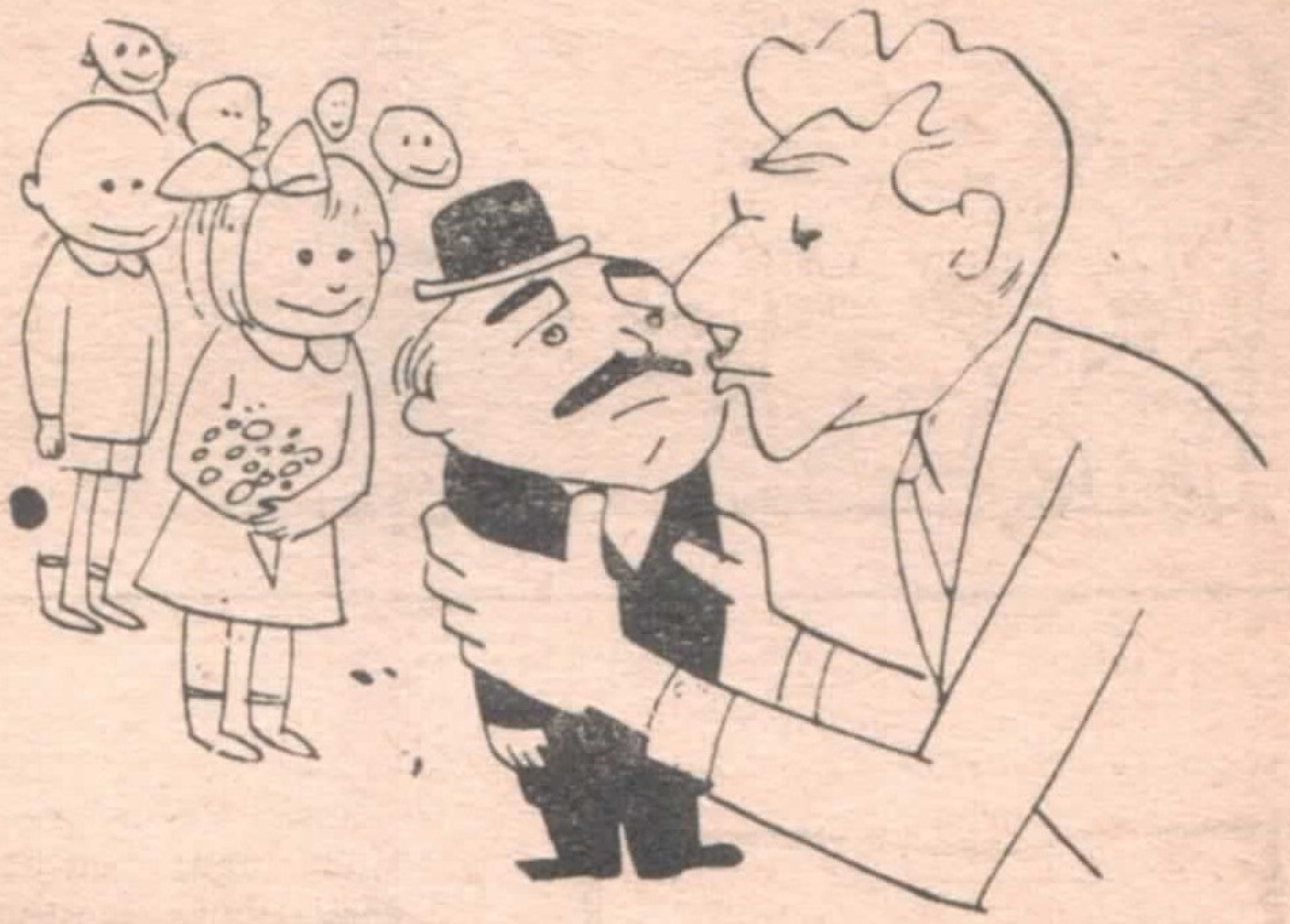

«Hiç zenci kızı öptün mü?»

«Ben çikolata sevmem, helva severim!»

«Türkiyeye helva yemeğe geldiğini söylüyorlar, doğru mu?»

«Kim söylüyor?»

«Gazeteler!»

Katıla katıla gülmeğe başladı:

Sinirlenmişti.

«Siz bu işlerde benden daha ustasınız. Yanlış kapı çalmışım ben!»

Kenarına iliştiği masadan atladı. Uçak hazırdı.

«Gudbay!» dedi.

«Bunu saymayız!» dedik. «Yine bekliyoruz.»

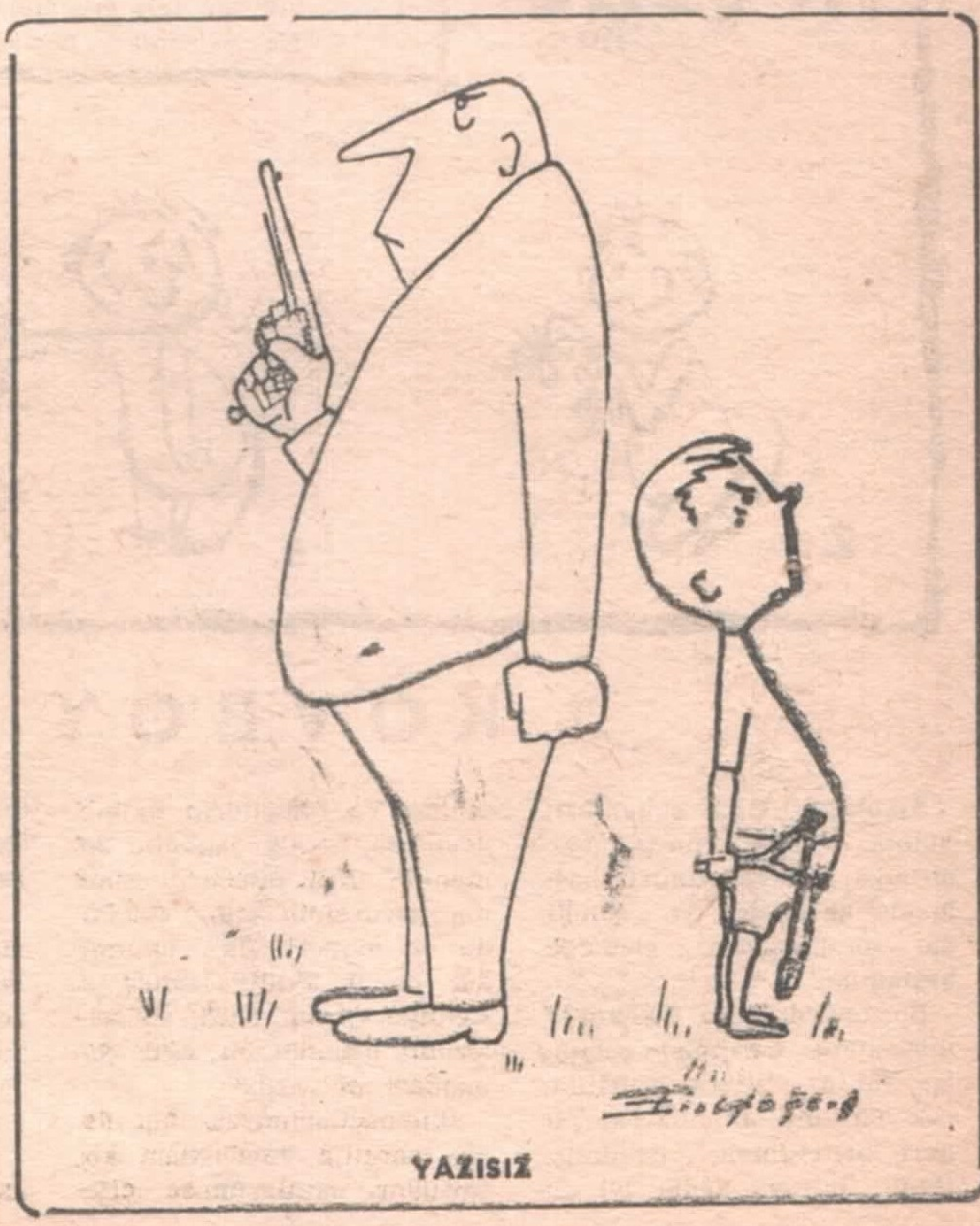

YAZISIZ

— Yuh be! Hiç mi karı görmedin!

Vural, otların üzerinde uzanan sevgilisine:

— Kalk Neclâ, dedi, burada da rahat yok!

Kız kalktı, üstünü başını silkti .

— Burası o kadar güzeldi ki... dedi.

Kalktılar. Kol kola Küçüksu'ya indiler. Henüz plâj zamanı değildi. Gazinoda yan yana, hattâ kucak kucağa oturdular.

Herkesin gözü bu iki sevgilideydi. Bir delikanlı:

— Bu kadar da olmaz ki... dedi.

Başka birisi:

— Ayıp be, dedi, nerdeyse öpüşecekler.

— Biz de erkeğiz be!

— Yiyecek kızı çiy çiy!

Vural:

— Kalk, dedi, buranın da tadı yok!

Gazozların parasını masanın üstüne attı. Kandilli'ye doğru yürüdüler. Sabahtanberi dolaşmadıkları yer kalmamıştı. Bir kayanın üstüne yanyana oturdular, denizin en güzel saatleriydi. Boğazın güzelliği ikisini de sersemletmişti.

Bir tümseğin arkasından onları seyreden üç kafadar, beklemekten usanmıştı... Arzuladıkları manzarayı göremeyince dikizcilerden biri dayanamadı:

— Yuh enayi! dedi, hadım mısın be!

HABERLE AFİŞ YARIŞTIRMASI

Basın Yayın ve Turizm Müdürlüğü, memleketimizi dostlarımıza tanıtmak için (bir türlü tanınamadık gitti) ressamlarımızı harekete getirip bir afiş yarıştırması açmış.

Yüzlerce ressam kolları sıvayıp başlamış işe. Kimisi baraj yapmış, kimisi köprü. Jüri toplanmış. Bu yüzlerce afişten birinciliğe lâyık bir tek afiş bulamamış. Ne yapsınlar, hoşlarına giden bir afişe birinciye verecekleri parayı çok gördükleri için helâlinden üç kuruş otuz para mansiyon takdir etmişler.

İkinciyi aramışlar, ikinci de yok. Bir afişi ikinci farzederek ona da iki kuruş on para vermişler. Üçüncüyü seçmek daha zor olmuş' Afişleri uzun uzadıya yeniden incelemişler. Bir afişi şöyle bir kenara ayırarak yetmiş beş para da ona münasip görmüşler. Basın Yayın Turizm Müdürlüğünün bol keseden mansiyon dağıtması ressamlarımız arasında büyük heyecan uyandırmıştır. Hele sanatçılarımızı teşvik maksadiyle bu, hatır için seçilmiş.

Afişlerden ellişer bin bastırılması, ressamlarımızı deliye döndürmüştür. Memnunlukla haber aldığımıza göre, bütün ressamlar, resmi bırakıp daha çok para getiren afişe başlamışlardır.

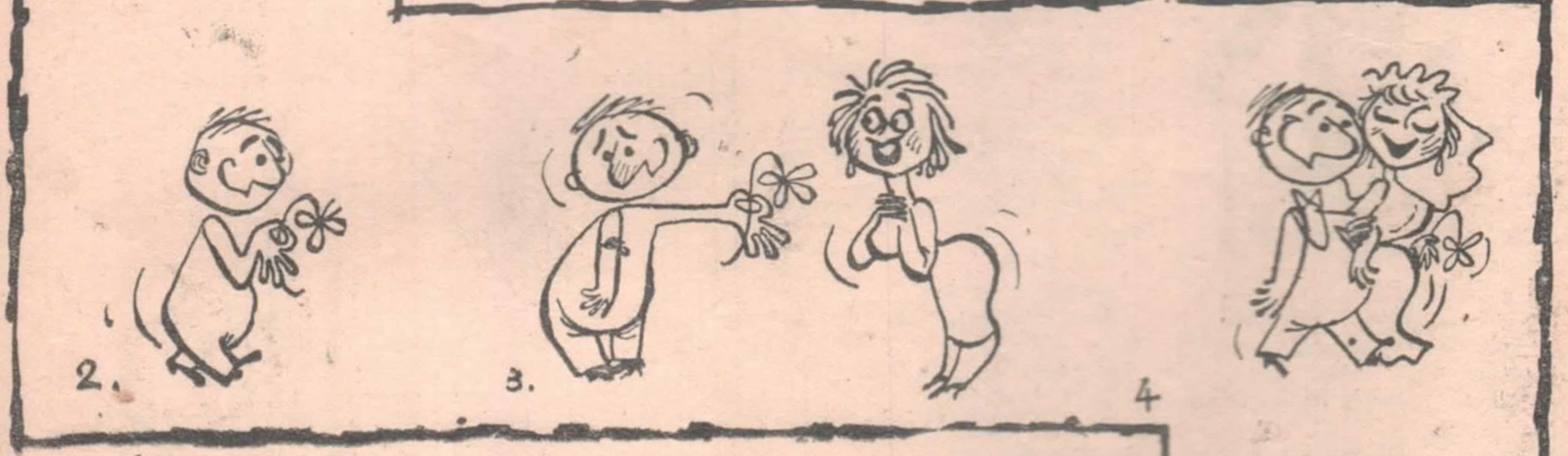

KOVBOY

Amerikan sığır çobanları, yalnız sinemalarımızı, evlerimizi, sokaklarımızı basmakla kalsalar iyi... Şimdi de okullarımıza girmeğe başladılar.

Bornova'da bir ilkokulda müsamere verilmiş, çocuklar tahta atlara oturtularak Türkün binicilikteki hünerî belirtilmek istenmiş. Hadi... buraya kadar iyi diyelim. Ya binicilerin önüne geçirilen, geniş şapkalı, kemenkli çifte tabancalı sinema perdesinin sığır çobanı da ne oluyor? İlk okulun adı da 9 Eylül! İzmire 9 Eylülde giren Türk süvarilerinin başında bu sığır çobanları mı vardı?

Sinemacılarımızda bol döviz karşılığı kovboyları koşturuyor, okullarımıza çifte tabancayı sokuyoruz. Sonra da Akhisar canavarı nasıl yetişti diye şaşıp kalıyoruz!

Şu dişine kadar silâhlı Almanlar, oyuncak olarak tabanca yapmamaya karar vermişler. Çocuğun eline oyuncak diye verdiğimiz tabanca bir gün profesörüne çevrilirse hiç şaşmıyalım!

Tabanca bu çocuk oyuncağı değil!

BİZ GERİYİZ HA!

Ticaret Odasında yapılan toplantıda Kâzım Yurdakul isimli bir tüccar:

«İtiraf edelim ki Türkiye, Avrupa'dan 100 sene geridir!» demiş. Desin! Bu, tüccar lâfıdır, öyle kolay kolay inanmayız. Bu zatlar, bire yüz zam koymadan konuşamazlar.

Biz nasıl geri olurmuşuz? Avrupanın medeniyet merkezi Paris değil mi? Bu medenî insanların kılığını kıyafetini de Christian Dior düzenlemez mi? İşte bu moda kralı, tâ Paristen kalkıp canlı mankenlerini bizim sosyetenin karşısına çıkarmağa gelmiş! Duhuliye 250 Türk lirası.

Acaba Parisliler, kendi paralariyle 50.000 frankı verip, Dior'un kreasyonlarını görmek isterler miydi?

Bizim medeniyet âşıkı yüksek sosyetemize bir bakın! Bu parayı kılı bile kıpırdamadan nasıl bayılıyor!

50.000 frank da para mı yâni! Fatin Rüştü'nün yurt dışında yevmiyesi 5 milyon frank!.

Biz geriyiz ha!

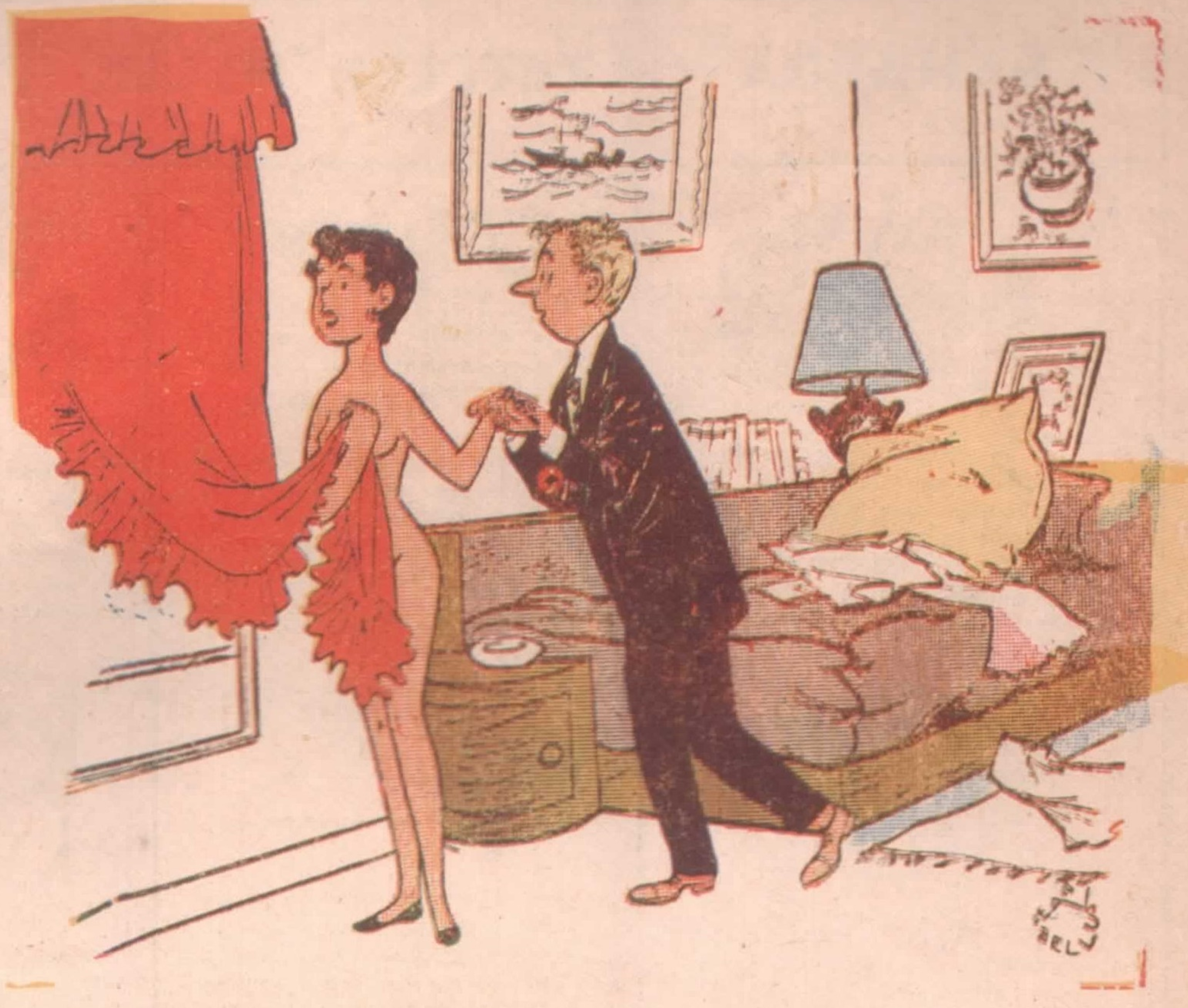

— ANNEMLE BABAM BU SÖYLEDİKLERİNİZİ İŞİTSELERDİ EMİNİM SİZİNLE SİNEMAYA GİTMEME MÜSAADE ETMEZLERDİ.

İNCİR ÇEKİRDEĞİ DOLDURUYORUZ

ACI PİRİNÇ

İtalya'dan 3000 ton pirinç geliyor. Pirinç... madenî değil, şu bildiğimiz pilâvlık pirinç!

Bundan dört yıl önce İtalya'ya pirinci biz satarken, şimdi onlardan alıyoruz.

Silvana Mangano'nun biçimli bacaklarını çeltiklikte gördüğümüz zaman, bunu sâdece bir oyun sanmıştık. Dört senedir pirinç yetiştirmekte de ilerlemişler. Biz sâdece Silvanaları seyredip dalgamızı geçmişiz.

«Acı Pirinç» hoşumuza gitmişti. Bakalım bu seferki pirinçler gırtlağımızdan nasıl geçecek?

BİR GÜNLÜK ZARAR

Marilyn Monroe geçenlerde hastalanmıştı ya.. Çalışamadığı günler için, film şirketine elli bin lira zarar vermiş. Bu 50.000 lira, şirketine verdiği zarar! Ya bize verdiği?...

Bu hastalığı yazıp da resmini koyduğumuz için, karınca kaderince, 5000 liracık da biz zarara uğradık. Artist iyileşti, şirket zararını kapattı. Fakat bizim DOLMUŞ'un motörü on beş gündür hâlâ tekliyor!

ASANSÖR BAHANE

Geçen sene Amerika'da 250 bin asansör, tam 20 milyon insan taşımış. İşin şaşılacak tarafı, bir senede 20 milyon insanın inip çıkmasında değil. Ufak tefek kazalar olduğu halde, tek bir ölüm vakası olmayışında...

Bizim iki buçuk asansörümüz vardır, ne yapar yapar, Uzun Mehmet kuyusunda olduğu gibi bir kazada beş ölü veririz.

Canım, kuyuda asansör olursa böyle olur diyeceksiniz. Konya'daki Haydar kuyusunda asansör mü vardı? Biz ne yapar, yapar, cinayettir, kazadır, bir biçimine getirir, ölü vermesini biliriz. İster kuyunun içinde olsun, ister dışında.

Asansör bahane!

KUKLALARIN TÖRENİ

Paris'te bir kuklacı Monako Prensinin düğününü konu olarak ele almış... Düğünü alayını, başta gelin güveyinin kuklası da olmak üzere teker teker yapıp bir salona oturtmuş. Kukla prensin düğünü de başka türlü canlandırılacak değildi ya!

Kuklacının eseri Paris'te bir vitrinde teşhir ediliyor. Biz de resmini gördük. Çok hoş. Eğer sanatçı, Paristen kalkıp bizim memlekete de bir uğrasa kuklalık çok enteresan konular bulurdu.

KÜF KOKUYOR

Şu Belediyeciler nedense çok sivri akıllı oluyorlar! Bir çokları boylarından büyük işlere girişirler. Boy deyince aklınıza geleni biliyorum. Hayır, ondan bahsedecek değilim. Akhisar Belediye Reisi, bizimkine de taş çıkartmış.

Hazret, bakmış ki ramazan topunda atılan barut, biraz kalın. Sıkılaması, ateşlemesi zor oluyor. Şunu demiş, değirmene vereyim de kına gibi un olsun!

Barutlar değirmende öğünürken taşlar kızmağa başlayınca... Gerisini anlamak için Napolyon ordusunda humbaracıbaşı olmak şart değil... Ne taş kalmış ortada, ne değirmen!

Be mübarek adam, değirmene bir şey verip öğütmek lâzımsa, bir çuval temiz buğday ver de, millet mis gibi ramazan pidesi yesin. Bak, ekmekler küf kokusundan yenmez oldu!

BAHARDA GAZETELER NELER YAZACAK

1 — Bir gazete, domatesin 12 liradan satıldığını, eğer bir narh koyulacak olursa daha da yükseleceğini yazacak, başka bir gazete, alanın da, satanın da... Türk olduğu tezini savunacaktır.

2 — Elmalı barajının su koyverdiğine dair çıkan bir haberin arkasından Migros'un 150 gramlık şişelerde 25 kuruştan su satışlarına başladığını bildirecktir.

3 — Terkosun artık ihtiyarladığına ve apartmanların üst katlarına çıkamadığına dair verilen haberler, valimizi çok kızdıracak, «Ben icabederse havaî hatlarla da yükseklere su verebilirim» yollu vereceği sudan cevap üzerine akan sular duracaktır.

4 — Gazetelerde hükümet merkezinin hiç olmazsa üç dört ay için İstanbul'a nakli hakkında bir tasarı hazırlandığı haberi çıkacaksa da, sayınlardan biri Florya köşkünden bunun antidemokratik bir teklif olduğunu bildirecektir.

5 — Meşhur karikatürist her sene olduğu gibi bu sene de sayfiyelerde köpek kulübesinin 3000 liraya yükseldiğini bir karikatüründe gösterecektir.

6 — İstanbul'a incelemeye gelenlerin arttığına dair verilen haberler arasında bir Bakanımızın, martıların fennî şekilde yumurtlatılması üzerinde etüd hazırlamak için Büyükada'ya yanladığı da bildirilecektir.

7 — Ankara'dan gelen bir heyetin Büyükderedeki çiftlikte uzun araştırmalar sonunda tüysüz şeftali yetiştirmenin mümkün olacağına dair hazırladığı rapor, gazetelerde büyük gürültüler çıkaracak, arkadan da ayva tüyü uzmanlarının geleceği müjdelenecektir.

8 — Kazıklanma vakaları için Belediyenin bahçeli gazinolarda ilk yardım istasyonları açacağına dair haberler çıkacak ve plâjlarda halkın boğuntuya getirilmemeleri için de kurtarma ekipleri bulundurulacağı bildirilecektir.

9 — Gazeteler, Valinin Şâle Köşkünde mükellef bir basın ziyafeti verdiğini bildirecek, toplantıda gıda maddelerinin piyasada bol miktarda bulunduğu tezi bilfiil isbat edilmiş olacaktır.

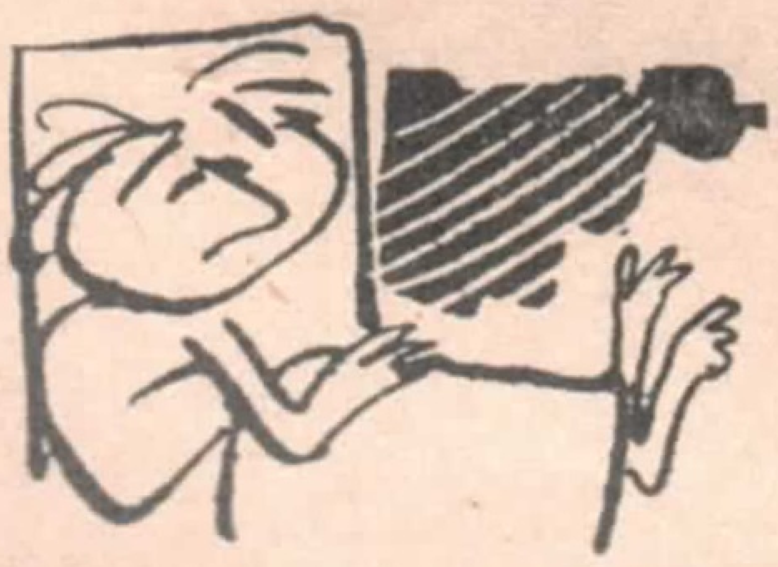

10 — Tifo vakalarının bu yıl arttığı haber alınınca muvafık gazeteler yaptıkları incelemelerde hastalığın sebze ve meyva bolluğundan ileri geldiği neticesine varacaklardır. Doktorlar doktoru Fahrettin Kerim fiatları yükseltmek suretiyle hastalığı önleyeceğini gazetecilere bildirecektir.

11 — İmam bayıldı mı, karnı yarık mı münazarası zeytinyağının piyasadan çekilmesi üzerine büsbütün alevlenecekse de besleme gazeteler bu münazaranın pek mevsimsiz olduğunu yazacaklardır.

12 — Fahrettin Kerim bu sene de domates satacağını söyleyecekse de gazeteler tere satmasını tavsiye edeceklerdir.

MESEL VE MASAL — **KIZIM SANA SÖYLÜYORUM** — SELÂMİ İZZET SEDES

KIZIM SANA SÖYLÜYORUM

İstanbul'un sisli, puslu, çipil bir günü. Mahmut Ağa, Kapalıçarşının bir köşesinde, kavuğunu önüne eğmiş, kötü kötü düşünüyor: İşler kesat, haraç alamıyor, esnaf, yüz vermek şöyle dursun, ondan selâmı sabahı kesmiş... Hali harap Mahmut Ağanın...

İşte bu aralık Tahir Paşanın vezir olduğu haberi yayıldı.. Bu Tahir Paşa, Bahçıvancıbaşı Tahir Ağadır, Mahmudun, içtikleri su ayrı gitmeyen dostu Tahir Ağa. Birbirlerine söz vermişlerdi: Hangisi büyük bir iş tutarsa ötekine yardım edecek.

Kavuğunu başına basan Mahmut, soluğu vezir konağında aldı. Halvet oldular vezirle, kucaklaştılar. Tahir:

— Dile benden ne dilersen, dedi.

Mahmut bir solukta diledi:

— Yarın maiyetinle birlikte Kapalıçarşıya gel, beni görünce yanına çağır, kulağıma eğilip bir şeyler fısla.

— Ne fıslayayım?

— Aklına ne gelirse, istersen anama avradıma söy!

— Sonra?

— Sonrasını bana bırak.

Ertesi gün Kapalıçarşıya giden vezir, Mahmudun dileğini yerine getirdi, kulağına eğilip ana avrat sövdü.

Tahir Paşa çarşıdan ayrılır ayrılmaz bütün esnaf Mahmut Ağa Hazretlerini etekledi. Nasıl eteklemesin, Ağa, Vezirin sırdaşıydı. Bu, bir anda çarşıda duyuldu, oradan dairelere yayıldı.

Ve Mahmut Ağa o günden itibaren astığı astık, kestiği kestik bir «zâtı şerif» sayılıp kısa zamanda «para babası» oldu.

Gelinim, sen anla...

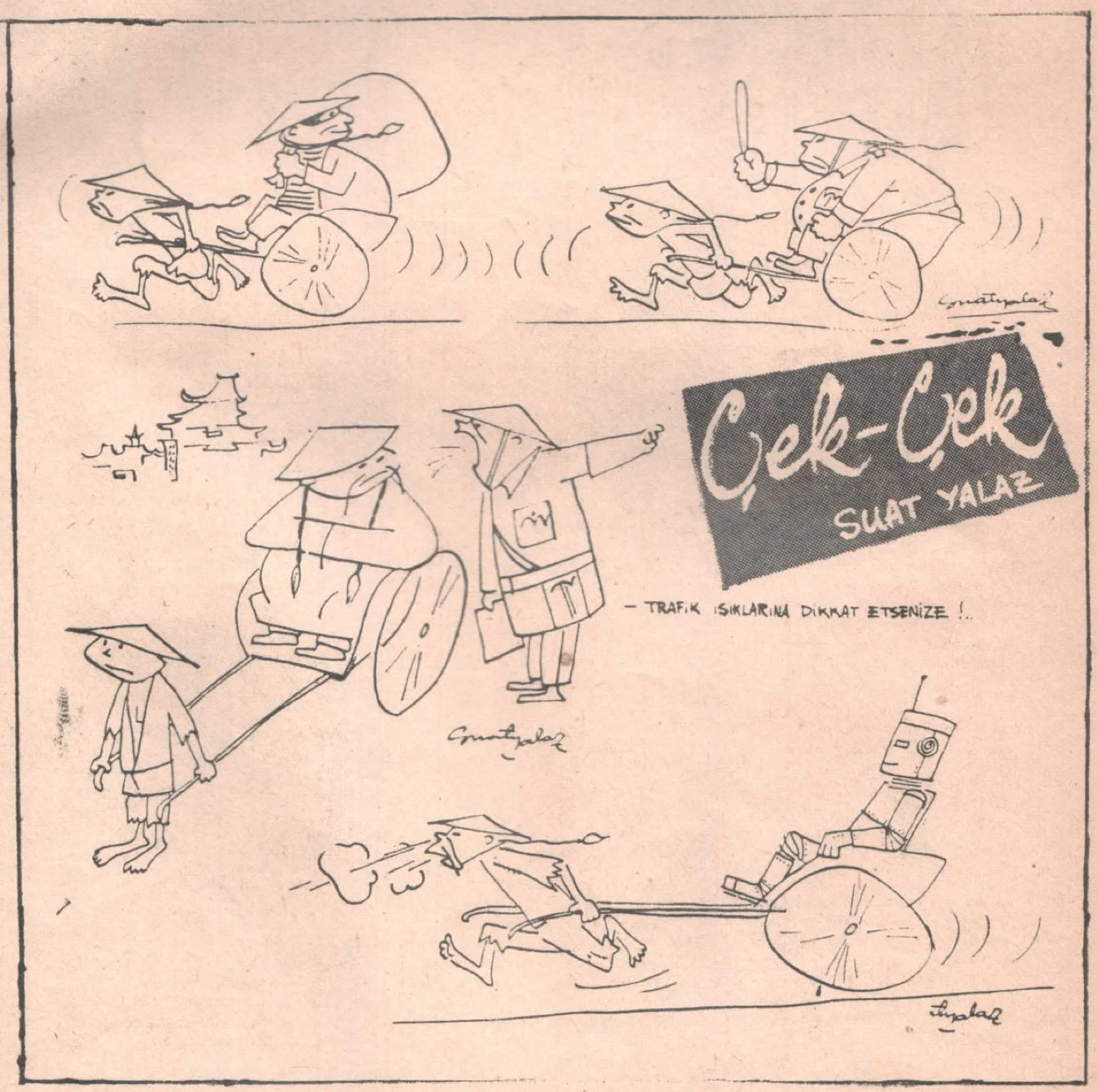

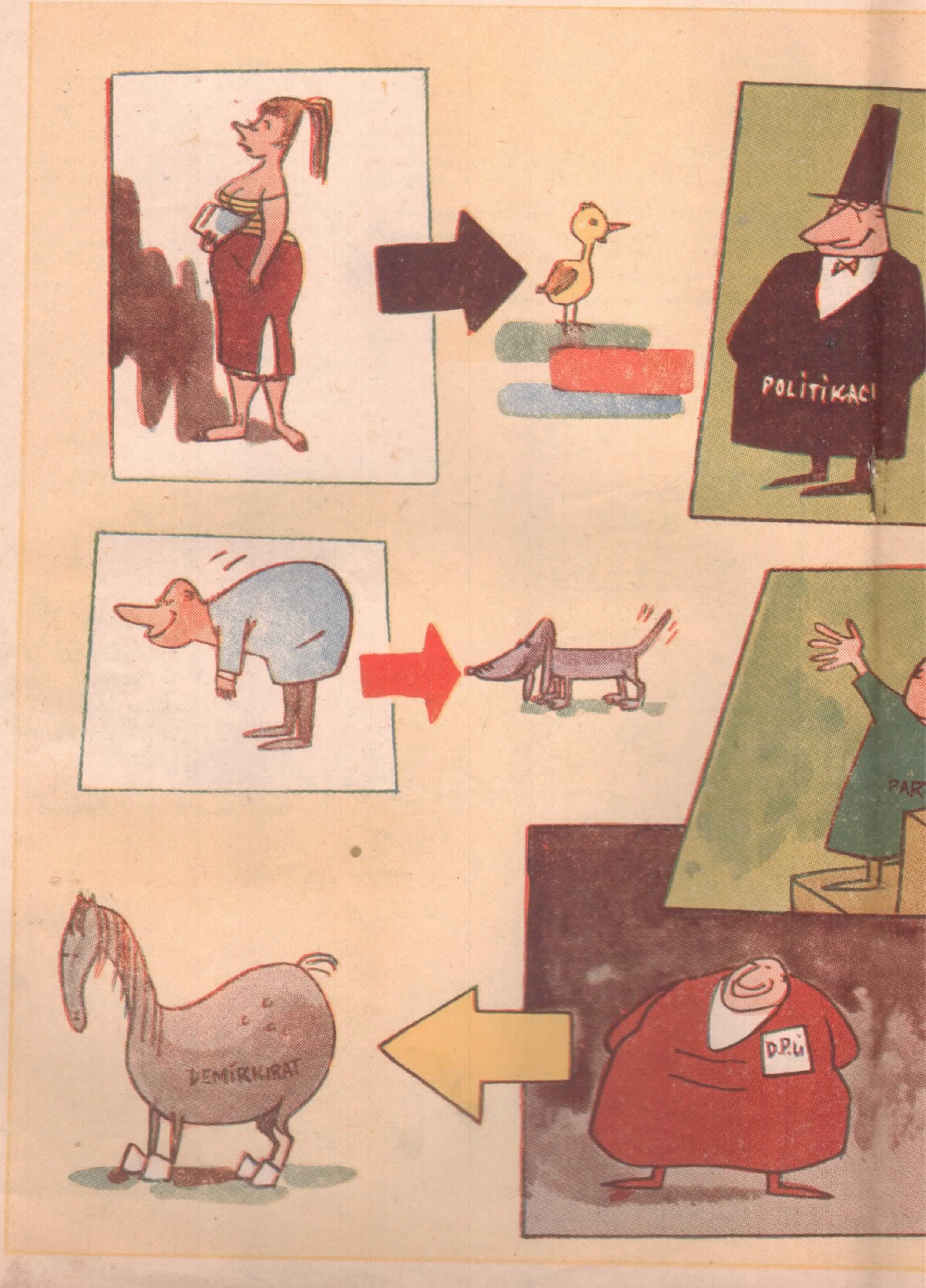
POLITIKACI
PAR
D.P.li
DEMİRKIRAT

ACI
PARTİZAN
TURHAN

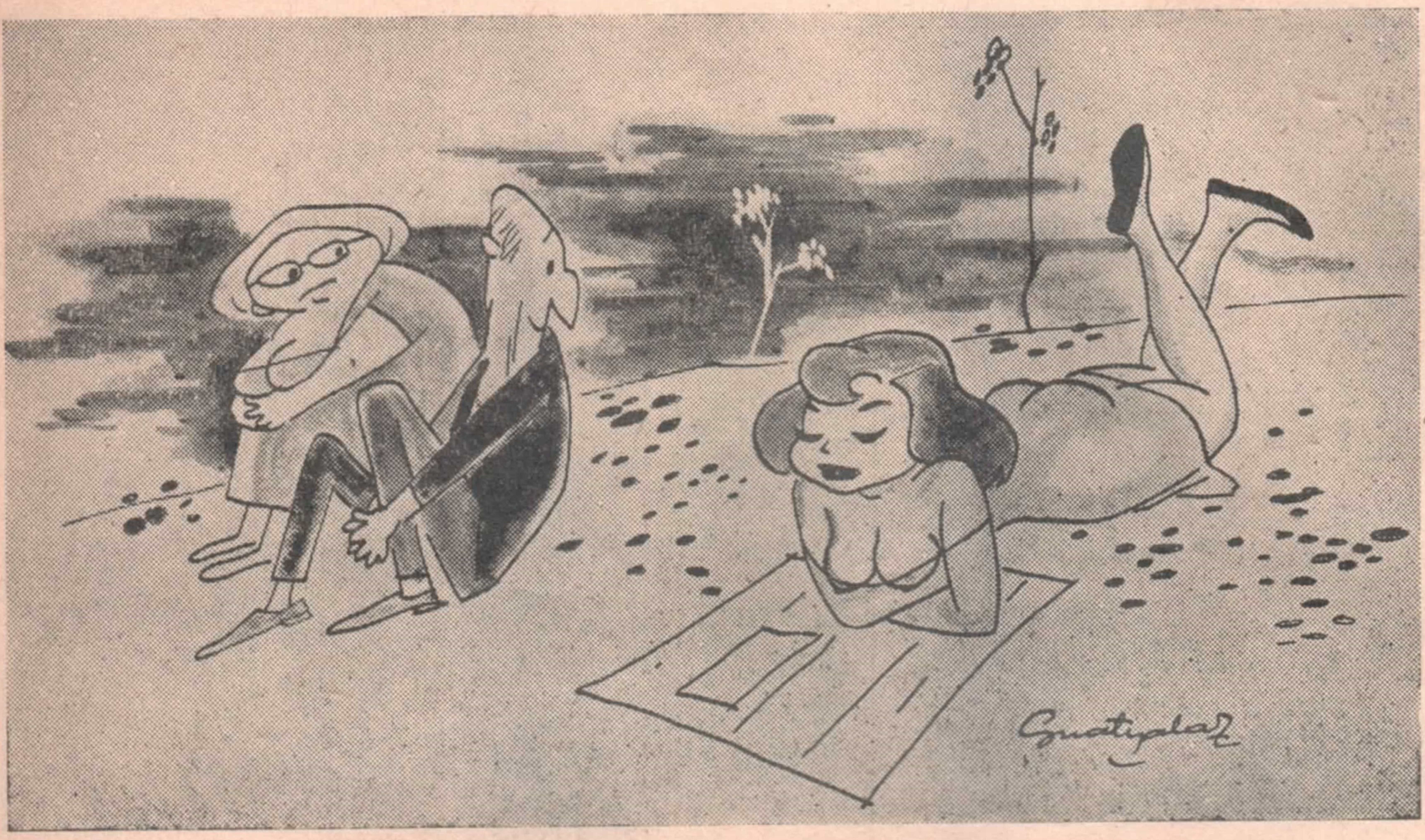

KADIN — ÖNÜNE BAK, BAŞKASININ GAZETESİNİ OKUMAK AYIPTIR...

İKTİSADİ İNKILÂP

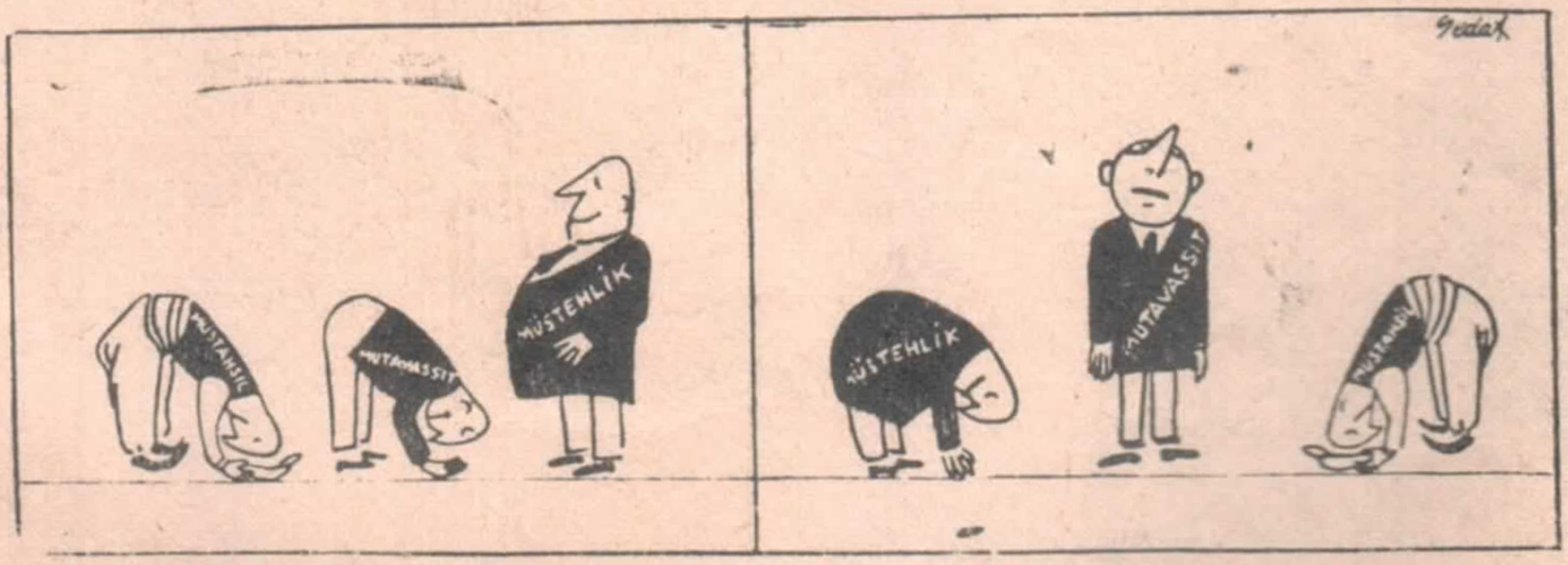

DÜN

BUGÜN

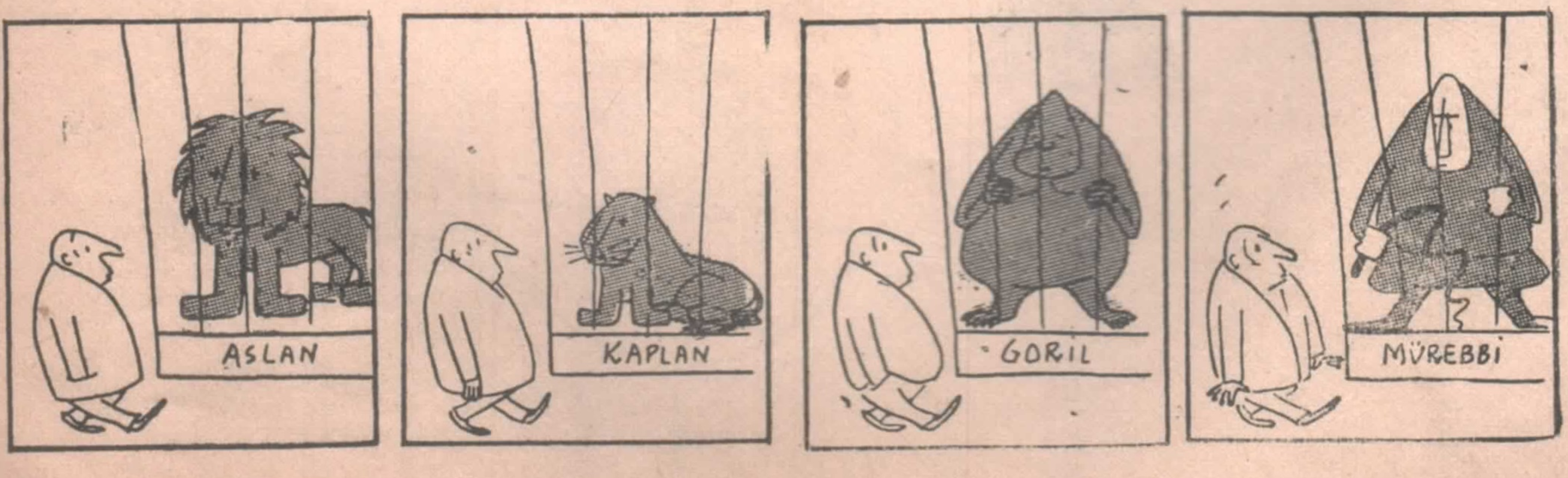

FALINIZA BAKIYORUZ

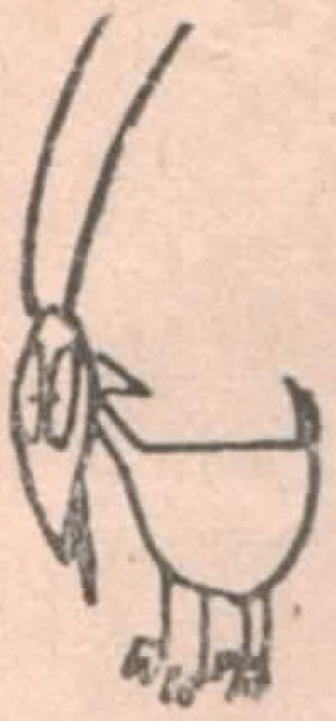

Oğlak Burcu: 22 Aralık - 20 Ocak

Bugün de kasapların önünden geçmemeye bakın! Bilin ki sizin için bütün koyunlar keçidir. Akşama doğru büyük bir zatla karşılaşacaksınız. Size kavakta nar olur mu diye sorarsa «Hem de kafam kadar!» deyin. Bırakın şu keçiliği!

Kova Burcu: 21 Ocak - 19 Şubat

Sabahtan sinirleriniz bozuk olacak. Bakkallarda bir teneke gaz aramaktansa çeşmeden bir kova su doldurun da duş yapın, biraz sinirleriniz yatışsın!

Balık Burcu: 20 Şubat - 20 Mart

Fazla ümide düşmeyin. Düşecekseniz denize düşün, daya iyi. Balık tutmanız ihtimali var.

Yengeç Burcu: 22 Haziran - 23 Temmuz

Bugün istakozun ne lâfını edin, ne de sofranızda bulundurun. Dalkavuk diye adınız çıkar. Rakıyı fazla kaçırıp yan yan giderseniz Umur yatı gibi yana yattı diye sizi de havuza çekerler.

Aslan Burcu: 24 Temmuz - 23 Ağustos

Bugün Menderes bir açılış nutkunda kükreyecek, on iki yeni kelimeyi Menderes Lûgatine hediye edecektir... Günümüz sıkıntılı geçmeyecek!

Başak burcu: 24 Eylûl - 23 Ekim

Memleketin bir tarım ülkesi olduğunu yemeklerde hatırlayacaksınız. Ekmekler küf kokuyorsa, bilin ki küflenen sadece buğdaylarımız değildir. Burnunuzu yukarıya dikmeden sağa sola çevirmeniz kâfi!

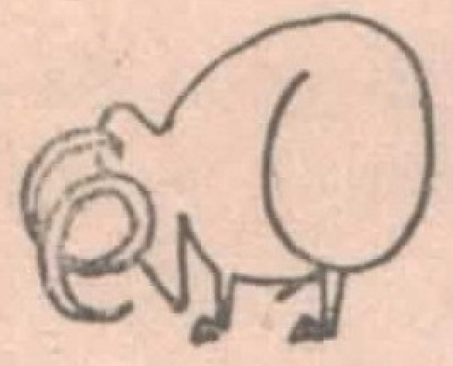

Koç Burcu: 2 Mart - 20 Mayıs

Canım, vazgeçin bu muhalefetten. Sonra demokrasiye kurban gidersiniz. Yok, eğer mutlaka toslaşmak niyetinde iseniz DOLMUŞ'a toslayın! Ne çamurluğumuz kaldı zaten, ne radyatörümüz.

Boğa Burcu: 21 Nisan - 21 Mayıs

Bugün yine bir kadına karşı kabadayılığa kalkışacaksınız. Şunu bilin ki sun'î ilkah çıkalı erkeklik ölmüştür. Bir ameliyatlık cinsiyetinize güvenip şuna buna sataşmak erkeklik mi sanki! Hem unutmayın ki bugünlerde kadınlar da bıçak taşımağa başladı.

İkizler Burcu: 22 Mayıs - 21 Haziran

Neyinize güvenerek iksini birden idareye kalkışıyorsunuz. Bakın Fahrettin Kerim bile Belediyeyi bırakıyor.

Terazi Burcu: 24 Eylûl - 23 Ekim

Bakkaldan bir kilo şeker istemeğe kalkışmayın. Terazisi o kadar sıkleti çekemez. Adalet de olmasa teraziye hiç işimiz düşmeyecek. Sözde her şey tartı ile... Siz eğer bugün portakal alacaksanız, tane hesabı alın!

Akrep Burcu. 24 Ekim - 23 Kasım

Şunu bunu zehirlemeye ne hakkınız var, size söz hürriyeti verildi ise, iktidarı kötülemek hakkı da verilmedi ya! Kuyruğunuzu kıvırıp kendinize kıymak zorunda değilseniz çenenizi bugün de kısın!

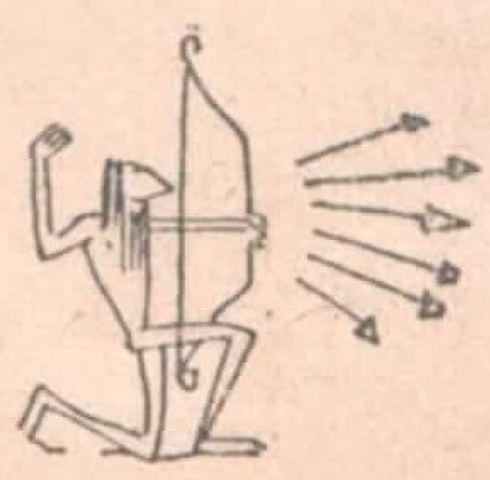

Yay Burcu: 23 Kasım - 20 Aralık

Altı oktan en az üç tanesi hedefini bulmuyorsa yayın gevşediğinden değil, hedefin önüne bir perde gerildiğindendir. Onlar yaylanıncaya kadar yayınızı bırakmayın! Altı rakramı bugün size uğur getirecek.

Babana Sor

İŞİN İÇİNDEN KENDİ KENDİNE ÇIKAMAZSAN BABANA SOR.

H. MATİSSE

DÜNYANIN EN UZUN İSMİ NEYMİŞ?

Melâhat «İcadiye»: Dünyanın en uzun ismi nedir acaba beyefendiciğim?

İstanbul Valisi ve Belediye Reis Vekili Ordinaryüs Profesör Doktor Fahrettin Kerim Gökay.

KANALİZASYON

Mustafa M. «Erzurum»: Acaba bir şehrin kanalizasyon tertibatı neye bağlıdır?

Lokantalarına bağlıdır herhalde!...

KUZU MESELESİ

Yakup Derinkuyulu: Güya eskiden bir oturuşta bir kuzuyu yiyen adamlar varmış. Acaba şimdi de bir oturuşta bir kuzuyu yiyecek adamlar var mı?

Tabiî var. Sen kuzuyu al, ben bile bir oturuşta kuzunun icabına bakıverirım. Benim bir arkadaşım vardı. Bir gün bu zat bizimle şöyle bir iddiaya girişti. Selâhattin «arkadaşın adı» bir oturuşta bir ineği yiyeceğini iddia etti. Biz de tabiî bunun aksini iddia ettik. Nihayet karara varıldı. Selâhattin eğer ineği yiyemezse bize birer elbise yaptıracak, hem de ineğin parasını ödeyecekti. Eğer yerse biz de buna mukabil hem ineğin parasını ödeyecektik, hem de Selâhattine 100 lira verecektik. Hiç unutmam, Ayı Celâllerin bahçesinde ineği kestik. İnek piştikten sonra Selâhattin ineğin başına geçip yemeye koyuldu. Bir adam koca ineği yiyebilir mi, tabii yiyemedi. Biz Selâhattinle polis müdiriyetinde bile alay ettik. Şimdi siz polis müdiriyetinde ne işiniz var diyeceksiniz. İneği yürüttüğümüzü anlayan polisler, sahibinin ihbarı üzerine bizi yakaladılar. Fakat Selâhattin «Polisler gelmeseydi ineğin hepsini yiyecektim» diyordu.

O KİMDİR?

S. Ferruh «Levent»: O kimdir?

O, gramerde üçüncü şahıs, sinemada üçüncü adam. Politikada en mühim şahsiyet, bütün dertlerimizi halleden, fakat aynı zamanda başımıza türlü dertler açan, sevgilimizi elimizden alan, hakkımızda ileri geri konuşan, her gördüğü dostuna aleyhimizde atıp tutan, borcumuzu vermediğimiz zaman hiç acımadan bizi icraya veren, vapurdan çıkarken arkamızdan iten, yolda ayağımıza basandır. Bir de onlar var. Onlar canım işte, onlar, anlayıver.

Mektup örnekleri

Aziz dostum,

Size uzun zamandanberi mektup yazamayışımın sebebini sormayın.

Efendim, ben geçenlerde yolda dalgın dalgın giderken bir otobüs çarpmasıyla kendimi kaybettim. Kendime geldiğim zaman hastahanede bulunuyordum. Otobüsün sadmesiyle iki kolum bir bacağım 8 yerinden kırılmış. Eksik olmasınlar, doktorlar kırılan yerlerimi alçıya koydular. Fakat bizde şans nerede; on gün sonra kemikler yanlış kaynamış diyerek gene kırmazlar mı!. Eh artık olmuştur dedim. Hakikaten temennim çıktı. Fakat şimdi de imza atamıyorum. Hep başkasının imzasını atıyorum. Neyse beni hastahaneden taburcu ettiler. Fakat asıl felâket o zaman başladı. Evet dostum, hem de ne felâket. Ben kısacası mâzimi unutmuştum. Bana «Nasılsın Ziya» diyene önce hayretle bakıyor, sonra da «Siz kimsiniz, ben sizi hiç tanımıyorum» diyorum. Hâfızamı kaybetmem bir bakıma iyi oldu. Bilirsin, ben D. P. liyim. Eh bundan bir kaç sene sonra mâziyi hatırlamamak işime gelir.

Şimdi sen «Peki birader, beni nasıl hatırladın?» diyeceksin. Yok dostum, seni hatırlamamak mümkün mü? Seninle tatlı işler çevirmiştik. Hani Amerikaya gemi teslim almaya gittiğimizde, anlarsın ya... Ulan inek, hanı bizim 500 dolar?... Ben o mister Mac Cormic denilen hergeleye de dünyanın kaç kulaç olacağını göstereceğim. Yuh olsun ulan size!...

Şunu unutma ki Muhittin, bu dünyada unutulmayacak şeyler vardır. Ama C.H.P. li arkadaşların fikri başka ...Ben şimdi C.H.P. ye yazıldım. Onlar bana «mâziyi unutmak lâzım, istikbal bizimdir» dediler. Ne yapayım, buna mecburdum.

Şimdi sen o 500 doları bana getir, gazete çıkaracağım. Sakın «Bu inek nasılsa mâziyi unuttu» diye düşüneyim deme. Sonra senin için fena olur. Yarın iskelede bekliyorum. Herhalde gelmek lûtfunu gösterirsin, selâmlar...

Mâzisini unutan adam: Ziya

YAZISIZ

Her Hafta Bir Adam

hüsnü

ÖMER: Küçüklüğündenberi abisi Hamdi'nin eski elbiselerini giye giye nihayet eski elbise satıcılığına karar veren, yüzü insana ilk bakışta bir topatan kavununu hatırlatan, kravatını bir düğüm şeklinde bağlayan, öğleleri evden getirdiği yemeğini dükkânında yiyen, ayrıca her öğle paydosunda Manifatacı Hakkı efendi ile ufak bir tavla partisi yapan, küçük oğlu İsmail'e dükkândan ayrıldığı zamanlar dükkânı emanet edemeyen, İsmail'in sünnet düğününde kalkıp Bahriye çiftetelisi oynayan, yazın karısını, kızı Melâhat'i, büyük oğlu Cemal ve İsmail'i, bir kilimi, zeytinyağlı biber dolmasını, köftesini, kavununu, bir kilo da rakısını alıp Küçüksu'ya giden, üç saat sonra karısı Zehra hanımla beraber çınarların gölgesinde uyuyan, kızının «Baba, şu herif demindenberi beni rahatsız ediyor» demesi üzerine uyanarak kızını rahatsız eden Bahriye Assubayı «gedikli» Şerafettin Özkurtarır'ın yakasına yapışıp «Ulan itoğlu it, sen benim kızımı sokak kızı mı zannettin?» diyerek Şerafettin'in «Fakat beybaba, benim ciddi bir kalbimin mâsum sevgileri ile evlenmek isteyen biri olmamı yanlış bir şekilde» diye konuşmasına meydan vermeden onu bir güzel marizleyen, sonra da Hisar karakolunda «Bu heriften dâvacıyım» demesine rağmen üç ay sonra kızını Şerafettin'e veren bir adamdır.

Suat Yalaz

1932 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Güzel Sanatlar Akademisi Resim Kısmında yüksekli tahsilini yapmaktadır.

Çeşitli dergi ve günlük gazetelerde başarılı karikatürler çizmiş olan Suat, arkadaşları arasında D. P. li olarak şöhret yapmıştır. Gerçekte Suat tam anlamiyle demokrattır.

Suat Yalaz'ın harikulâde denecek kadar kuvvetli deseni yanında pırıl pırıl bir mizahı vardır. Kolayca şöhret yapabileceği ve rahatça becerebileceği «illustrasyon - karikatür» yolundan ayrılarak ileri anlamda çizgilerile zor ve çetin bir yolu seçmiştir.

Spor ve edebiyatı seven, kalabalıktan da hiç hoşlanmıyan Suat, sinema sanatı ile de çok yakından ilgilidir. Yakında iddialı bir rejisör olarak karşımıza çıkacağını sanıyoruz.

Bazan kendi çizdiği «pin - up»lara âşık olur.

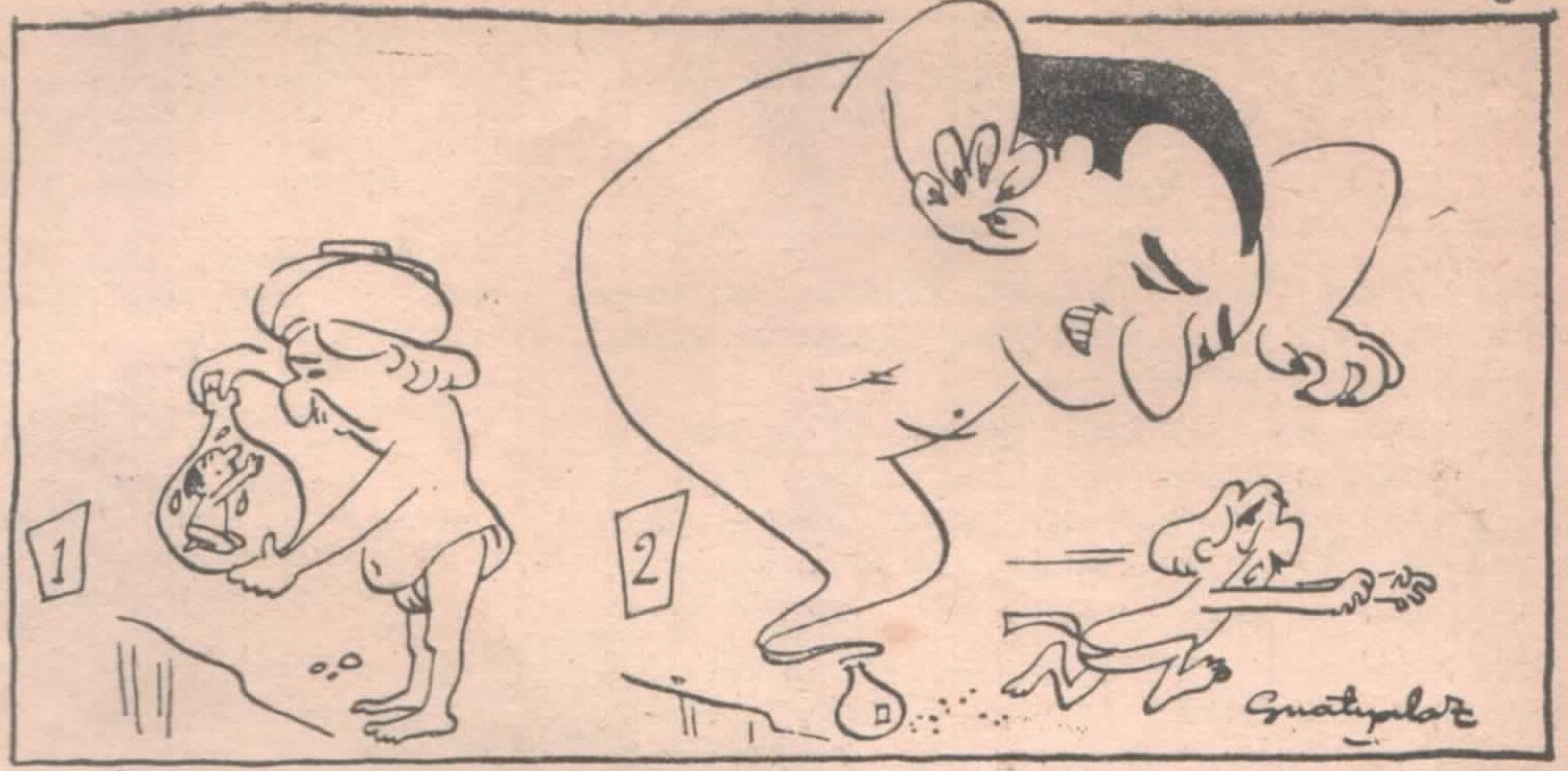

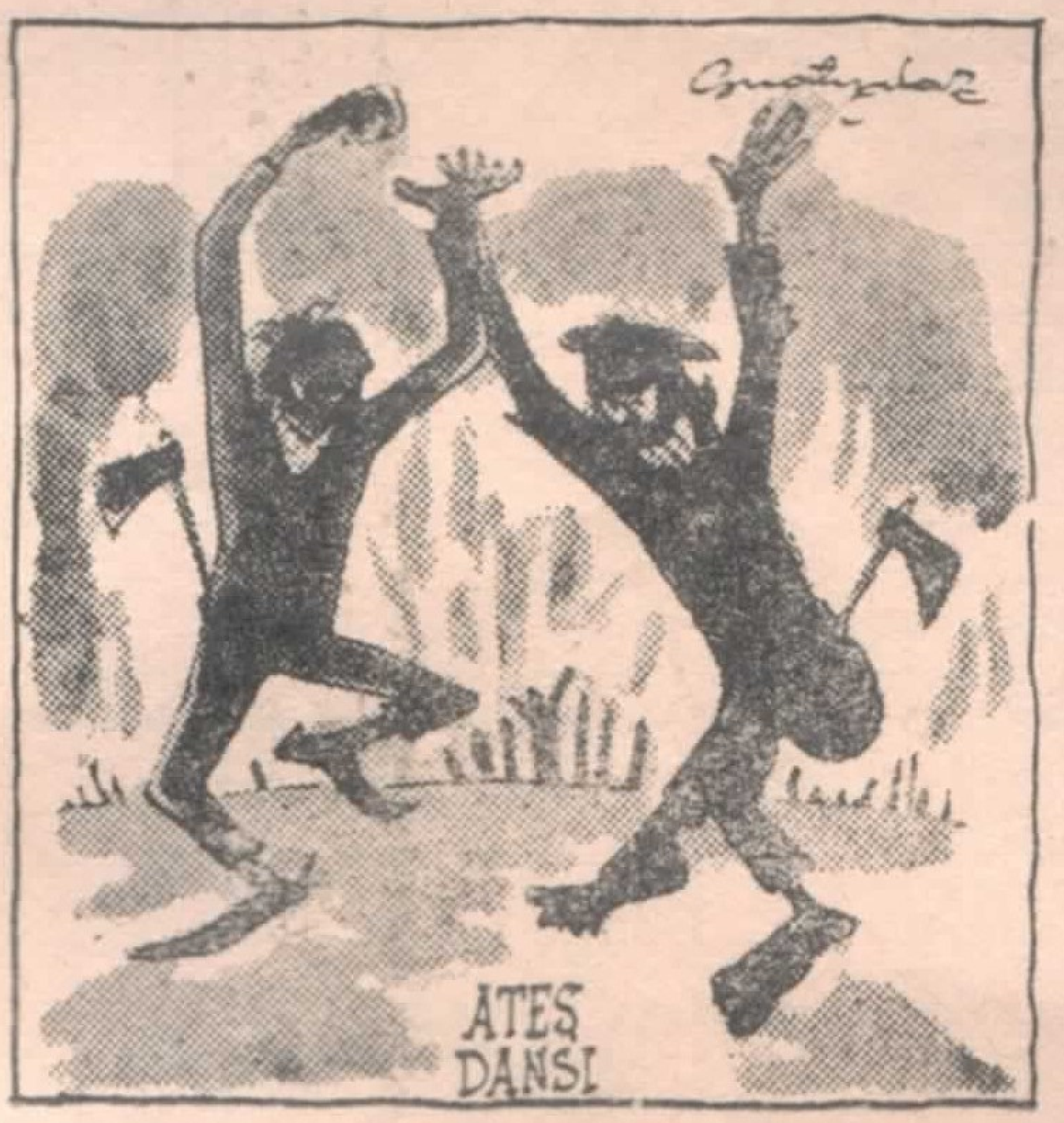

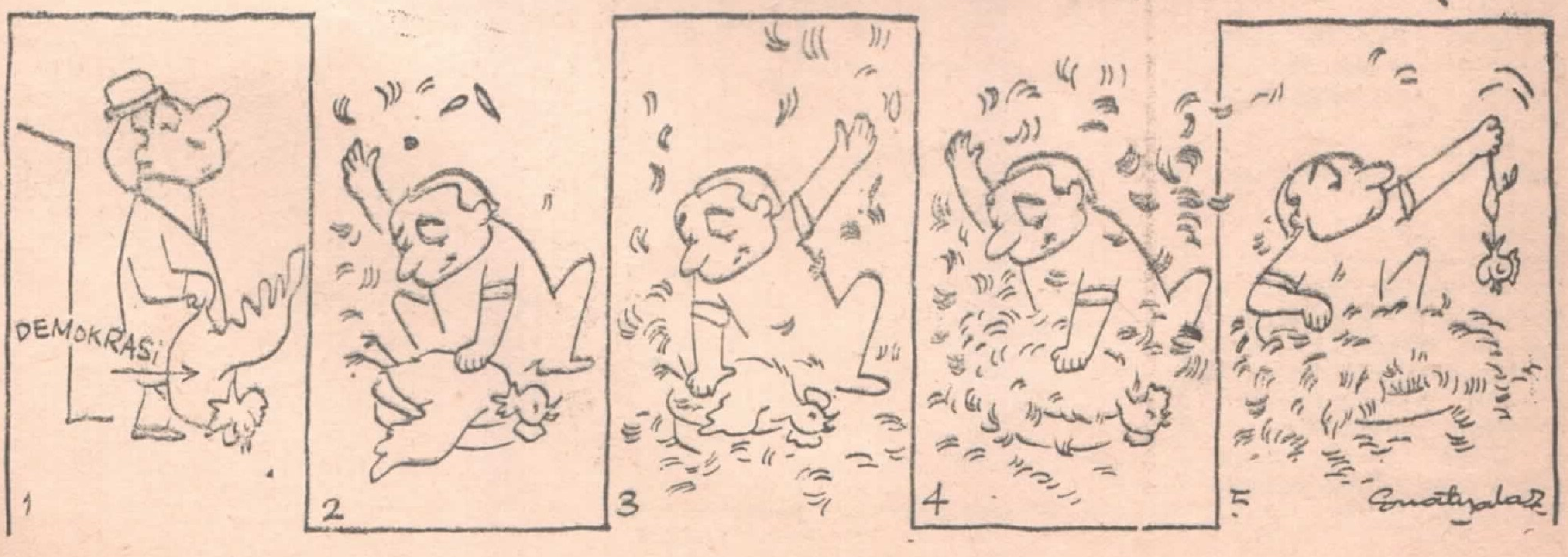

SİNEMASKOP

Yazan: VİTES

Gazetelerde büyük reklâmları yapıldı. Bu film, reklâmlara bakılırsa, Amerika'nın Türkiye'ye yardımı kadar bir paraya malolmuş.

Sinemada numaralı bütün yerler, iki üç gün önceden tutulmuş. Numarasız birinci balkon bileti aldım. Mağara gibi bir yerlerden geçtik. Merdivenler, merdivenler, merdivenler çıktık. Döndük, bir daha, bir daha döndük. Basık tavanlı bir yere sıkıştık. Gelen buraya tıkılmış. İtiş kakış, bir ana baba günü... On dakika bekledik, kapılar açılmadı. Yarım saat bekledik, açılmadı. Filmin başlama saatini yirmi beş dakika geçe kapılar bir açıldı ama, Allah Allah... Yuvarlanan, bağıran, ezilen, ayak altında kalan, sevgilisini kaybeden, şapkasını düşüren... Bir koşuşma, bir üşüşme, bir savaştan sonra yerlerimizi aldık.

Pardesünün iki düğmesini, kundura boyasını kurban ederek canımı kurtarmıştım.

Namık Kemal'in «Vatan Yahut Silistre» piyesindeki Abdullah Çavuş gibi kendi kendime soruyorum. Sanki bu filmi görmesem kıyamet mi kopardı? Hiç olmazsa bunca reklâm edilen şu tarihî film ezilmeğe, çiğnenmeğe değse...

Film başlar başlamaz, sağdan soldan sesler de başladı. İzahlı müzik, izahlı şiir, izahlı karikatür gibi izahlı film seyrediyoruz.

— Film sinemaskop...

— Allasen sinemaskopla, eskisinin ne farkı var, ben anlamıyorum.

— Hiç... Eskiden perde kare idi, şimdi dik dörtgen... Sinemaskop diyerekten bir şey uydurdular. Maksat ilgi çekip müşteri toplamak. Lâfa, arkamızdan biri daha karıştı:

— Yalnız o kadar değil bayım. Bunda ses her bir yana hep bir karar geliyor.

Bir yandan film oynayadursun, üç sıra önümüzden biri başını geri çevirdi:

— Asıl o değil... Sinemaskop filmler üç boyutlu olduğundan hacimli oluyor, insan filmi sahici sanıyor.

Taaa sol köşeden bir delikanlı bağırdı:

— Yuuuu... Ulan, film sahici olur mu be!... Dingil Ağa...

— Dingil Ağa, babandır senin, ağzını topla.

— Toplanmışı var!...

Kalın bir ses hepsini susturdu:

— Susun ulan!

Sessizlik kısa sürdü.

— Asıl hacimli gösteren sinerama sistemi. Sinerama filmi daha hiç Türkiyeye gelmedi.

— Baylar, rica ederim, filme mi geldik, konferansa mı?...

— Neden getirmiyorlar?

— Onların sinema makinaları da başka. Hem sinerama filmleri çok pahalı, kurtarmaz.

— Bu sinemaskop denen icadı bir profesör taaa 1927 senesinde keşfetmiş. Ama parasızlıktan yapamamış. Sonra herif ölmüş. Bir Amerikan firması reklâm olsun diyerekten sinemaskopu ortaya çıkarmış.

— Asıl bunların en iyisi Vista Vizyon sistemi.

— Sus ulan, susss!...

— Ne terbiyesizler var be! Başımı çeviriyorum, kulağımı tıkıyorum, olmuyor.

— Ben bu kız artisti bir filmde daha gördüm.

— «Sâbâ Melikesi» ndeki kızı diyorsun ama o değil...

— Oğlan da kıyak háââ! Ne vücut!

— Bunlar şimdi kimnen kim harp ediyor?

— Oğlanın tarafından kızın tarafı...

Solumda oturan adam sıranın altına eğilip kibrit çakıyor, cigarasını yakıyor.

— Üfff!... Yelkenli gemiye bak be! Casus mu gönderiyorlar saraya?

— Casus elini kolunu sallaya sallaya saraya girer mi ulan?

Arka sıralardan bir ses:

— Bu film aynen tarihlerde yazıyor.

Ön sıralardan bir ses:

— Yâniya bu film tarihte olmuş mu?

— Olmuş tabiî...

— Olmuşu vaaar!...

— İyi muuuz!...

— Ayıptır ulan!...

Tartışma sürüyor.

— Bi defa tarihin zamanında böyle film filân yoktu.

— Film o zamandan mı hırto? Ben sana bunların hepsi tarihlere geçmiş diyorum.

— Sen bir defa tarihi ne bilirsin be!... Tarih, tarih... Hangi tarih?...

— Bütün tarihlerde yazıyor işte... Bunlar hep on bin sene mi, yüz bin sene evvel mi ne geçmiş...

— Peki, hani bizimkiler? Tarih mâdem, Battal Gazi nerde? Selâhaddin Eyup Hazretleri nerde?

Filmde Truvalı bir kahramanla Ispartalı bir yiğit, ellerine demir eldivenler geçirmişler, öldüresiye dövüşüyorlar.

— Amma vuruyor.

— Bu eski zamanın boksu.

— Şimdi Battal Gazi olacak diyorum sana... Tak ona, tak ona...

— Amma palavra... Oğlan düştü. Öldü galiba... Öldü.

— Ölmez o... Ölmesi lâzım ama, film icabı ölmeyecek...

— Tarihlerde nasıl yazıyor?

— Ölmez. Film bitmeden ölür mü ulan?

— Şu kasap gibi herif kimin tarafından?...

— Sus be!... Hiçbir şey anlamıyorsun!...

— Çok kalabalık... İnsan karıştırıyor.

— Bu gâvur padişahı değil mi?

— O zamanın padişahı...

— Kızın babası mı, oğlanın babası mı?

— Öfff! Çeneni tutmuyorsun ki bilâder... O padişah değil bi kere...

— Eyvah!... Amma da heyecanlı... Kız boğuldu galiba...

— Yok canım... Film icabı boğulmaz, oğlan kurtaracak...

— İnsan tarih zamanında yaşamalıymış... Oğlan iyi kılıç kullanıyor.

— Erol Flayn olacak bu rolde, gör bak nasıl kılıç kullanılır?

— Göğsüne saplandı...

Bir kadın çığlık koyuverir:

— Vah, vah vah!... Namussuz herif!...

Kocası :

— Bağırma... Ne bağırıyorsun? Sahici mi sanki... Film icabı...

— Güzel çocuktu...

— Ulan elin herifine?

— Aman sen de... Herif canlı mı? Resim işte...

— Resim mesim... Başımı belâya sokacaksın...

— Ne varmış güzel çocuk demekle... Duymadı ya...

Çok şükür, film bitiyor da rahat bir nefes alıyorum. Ama izah bitmiyor:

— Bitti mi?

— Bitti. Per «tihe end» di ye yazdılar mı film bitti demektir.

— Bazısın da «fin» yazıyor.

— Onlar yabancı filmler. Bu Amerikan filmi...

— Yazık ulan... Oğlan ölmiyecekti...

— Film icabı öldü, filmi bitirmek için.

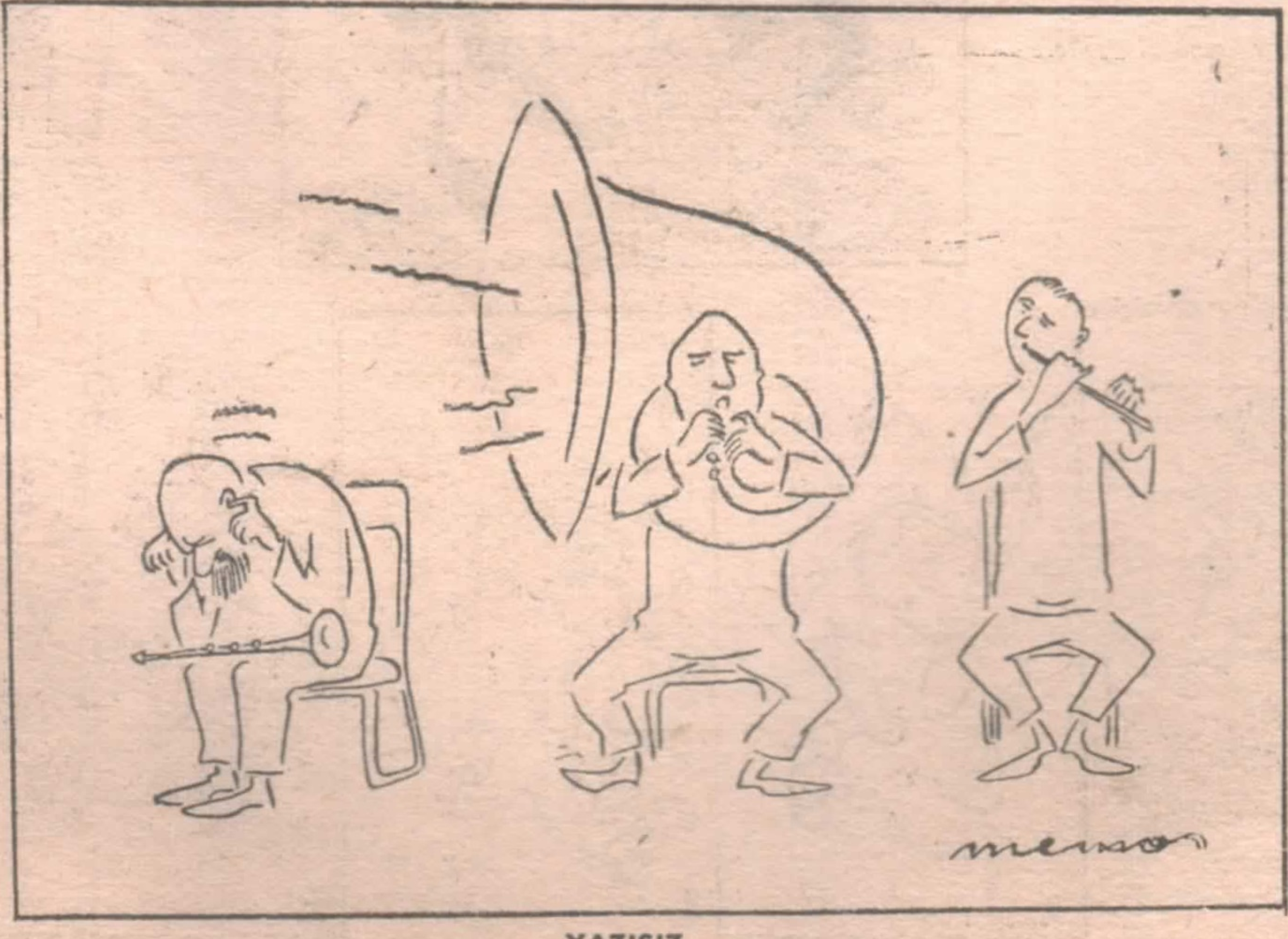

YAZISIZ

TAŞ DEVRİ KARİKATÜRLERİ

— SANA KAÇ KERE SÖYLEDİM HAYVANLARI EVE ALIŞTIRMA DİYE...

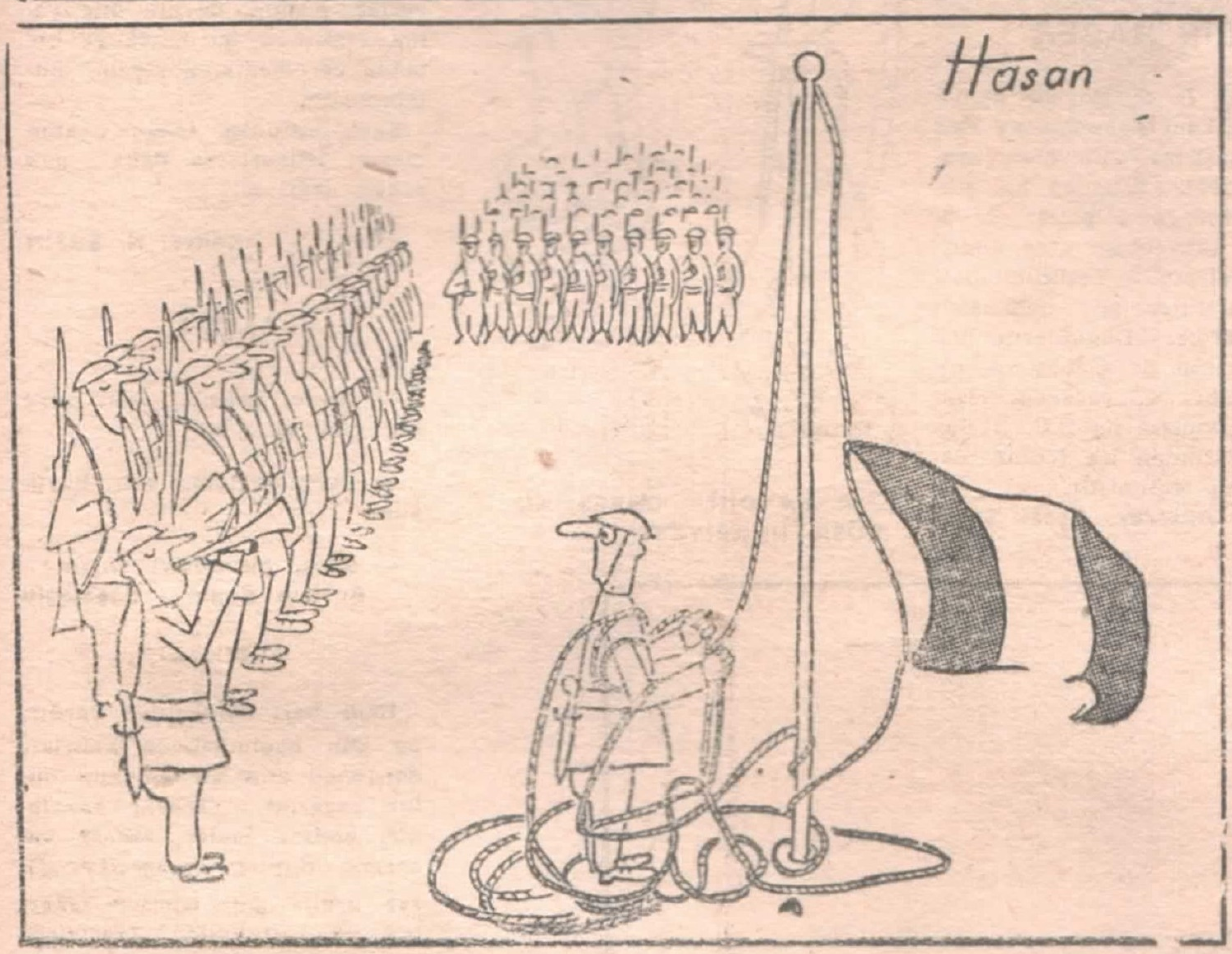

BECERİKSİZ

ISKAT-I CENİN

TALİHSİZ MEHMET

ÇİFTLİK GİTTİ

Bir yoğurtçu her sabah başında taşıdığı tepsiye yoğurt çanaklarını dizer, mahalle mahalle gezermiş...

Bir gün aynı şekilde gezerken düşünmüş: «Yoğurtlardan para kazanınca bir keçi alacak, onun sütünden, yoğurdundan kâr edip bir inek alacak... Derken sayılarını çoğalttığı inekler sayesinde zengin olup bir çiftlik sahibi olacak...»

Bir yandan da yoluna devam eden yoğurtçu heyecanından kendi kendine konuşmaya başlamış:

— Zengin olunca eve bir de karı lâzım... Tabiî evleneceğim. Sonra da bir çocuğum olacak. Ya olmazsa... Başkasına bakarım... Hele bir kızım olursa... Şehrin bütün delikanlıları asılacak... Benden istemeye gelen meteliksizlere derhal «Hayır» diyeceğim. Onlar ısrar ederlerse, «Vermiyorum!» diye dayatacağım!

Yoğurtçu, karşısında hakikaten kızını istiyenler varmış gibi hem yürür, hem söylenirken başını bütün kuvvetiyle sallayıp:

— Hayır, olmaz, deyince bir tepsilik sermayesi yerlere dökülmüş. Etraftan gülüşenlere:

— İnatçılık ettik, demiş, çiftlik gitti.

Bu fıkraya hiçbir şey eklemiyorum.

Adana: Necmi AKTAN

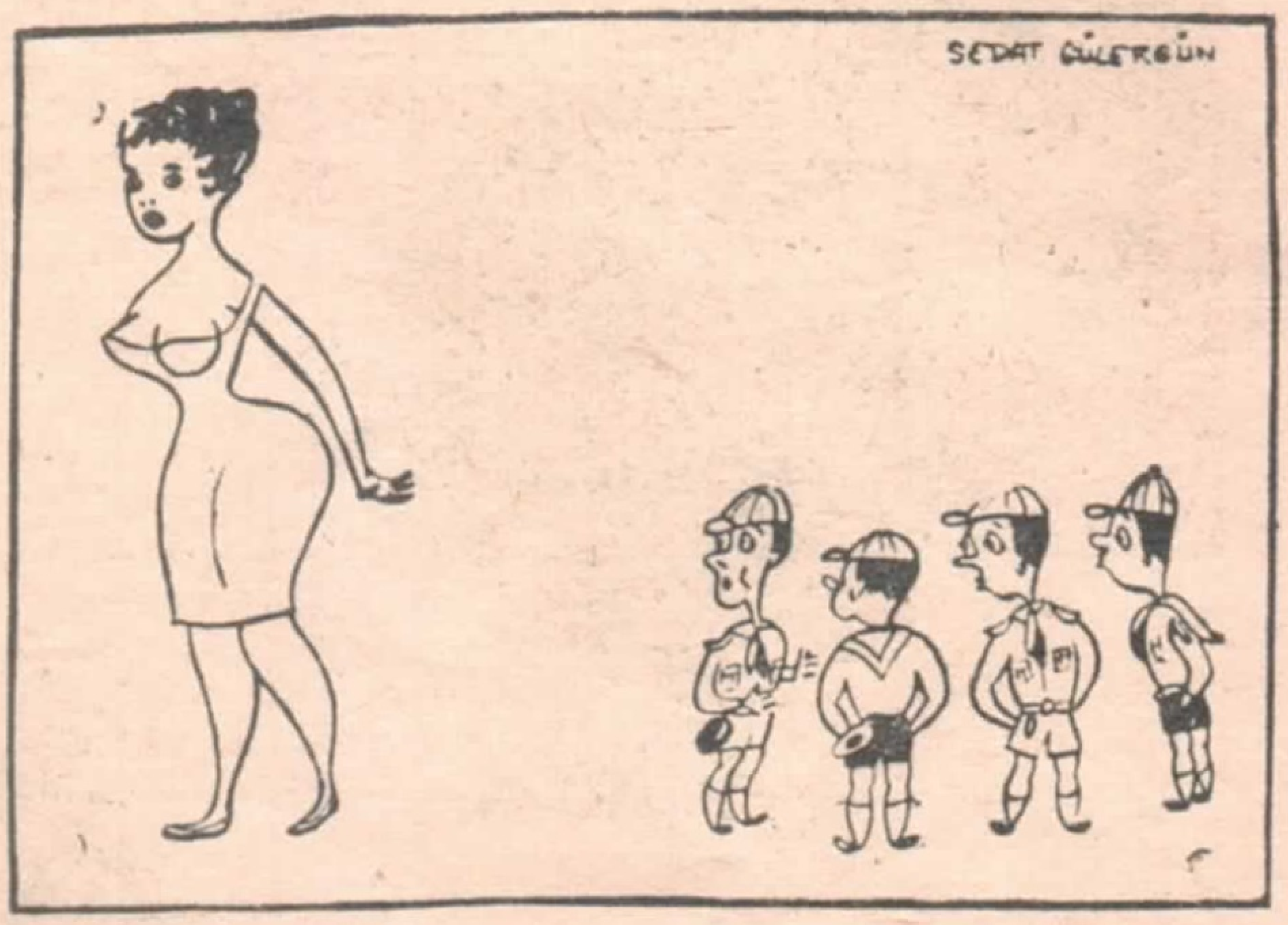

YAVRU .... KURTLAR

HAVA ve GAZ

Halil Lûtfi'den bir dostu vâde ile para istemiş:

— Para yok, demiş, ama ne kadar istersen vâde verebilirim.

Havagazı şirketinden bugünlerde herkes şikâyetçi. Şirketin yerinde ben olsam Halil Lûtfi gibi cevap verirdim:

— Gaz zaten piyasada yok, ama hava istediğiniz kadar verebiliriz!

Kurtuuış. M. DAVRAN

BİR HABER

Aksaray D. P. Horhor kahve ocağı Başkanı Zekeriya ile Gaz ocağı Başkanı Cüleyman arasında alacak yüzünden hır çıkmış, Gazocağının patlaması üzerine kahveocağı ateş almıştır. Yetişen Yeşiltulumbalı Halk partililer güç belâ söndürmüşlerdir. Bugünlerde her iki Başkanın da C.H.P. ye, olmazsa Hür. P. geçeceği rivayetleri çıkmışsa da D.P. İl Başkanı tarafından ilk tedbir olarak tekzip edilmiştir.

Aksaray: Recai Tanık

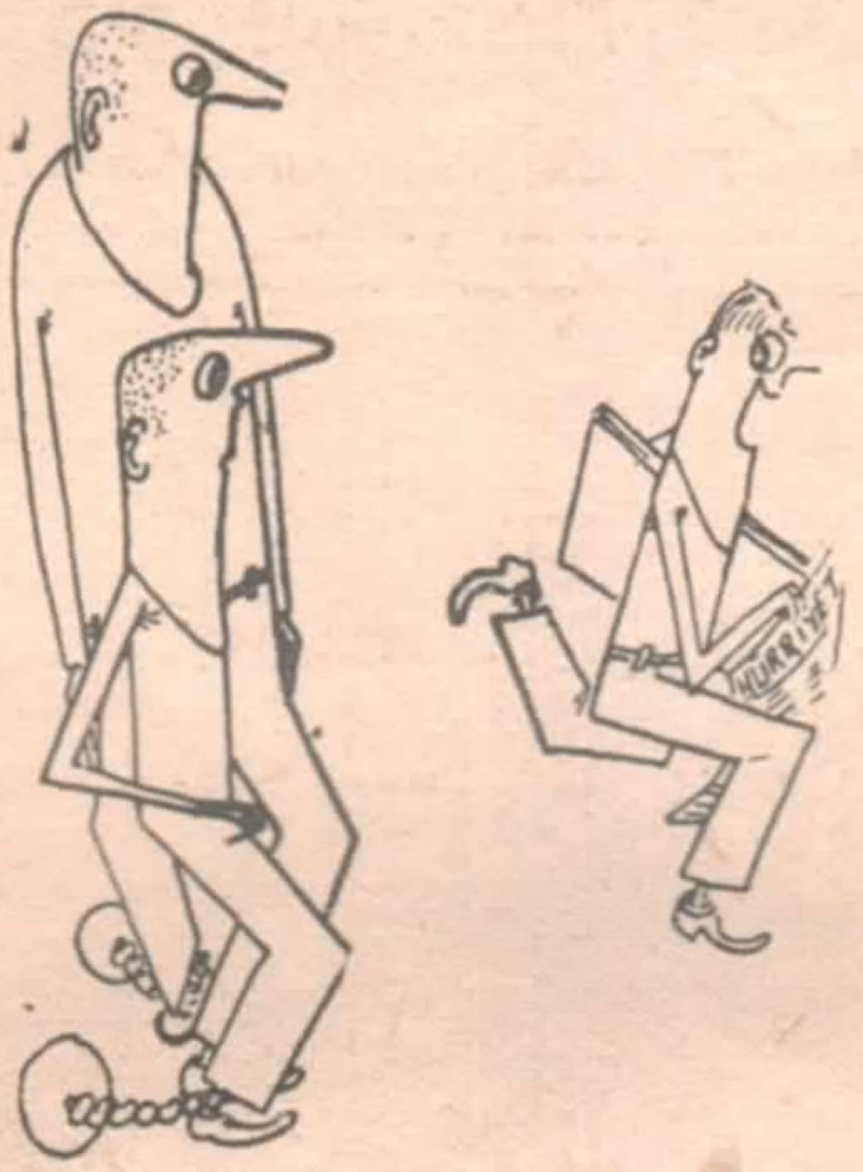

— HAYDİİİ... ONBEŞ KUKUŞA HÜRRİYET!.

TENEKE

Burada ramazan gireli geceleri davul yerine teneke çalıyorlar. Kanun, davulu bile yasak etmişken bu tenekeye bir mâna veremedik. Söyledik, dinletemedik.

Eğer mutlaka teneke çalınmasını istiyorlarsa daha pek erken değil mi?

Konya: N. ERSİN

AMA !..

— Anne, babam seni neye kucağına almıyor?

— Ayıp oğlum, ben büyüğüm!

— Ama, hizmetçiyi alıyor.

Burhan Engin - Cağaloğlu

SABIKALI

Hani bazı sabıkalılar vardır, üç gün hapimhanede kalırlar, dördüncü gün bir kolayını bulur kaçarlar. Tekrar yakalanır, kodesi boylar, tekrar kaçarlar. Bunlara gazeteler «firar kralı» gibi isimler takarlar, yüz sabıkası olan firar kralı Sansar Hasan filân gibi..

Benzetmek gibi olmasın, biz de bir istifa kralı vardır. Üç gün bir partide kalır, dördüncü gün bir kolayını bulur, kaçar. Tekrar girer, tekrar çıkar.

Kim olduğunu tabiî anladınız, bu sefer de C.H.P. il idare kurulundan istifa eden Şevket Mocan'dan bahsediyorum. O bizim istifa kralımızdır: Yüzden fazla sabıkası olan istifa kralı Mocan Şevket...

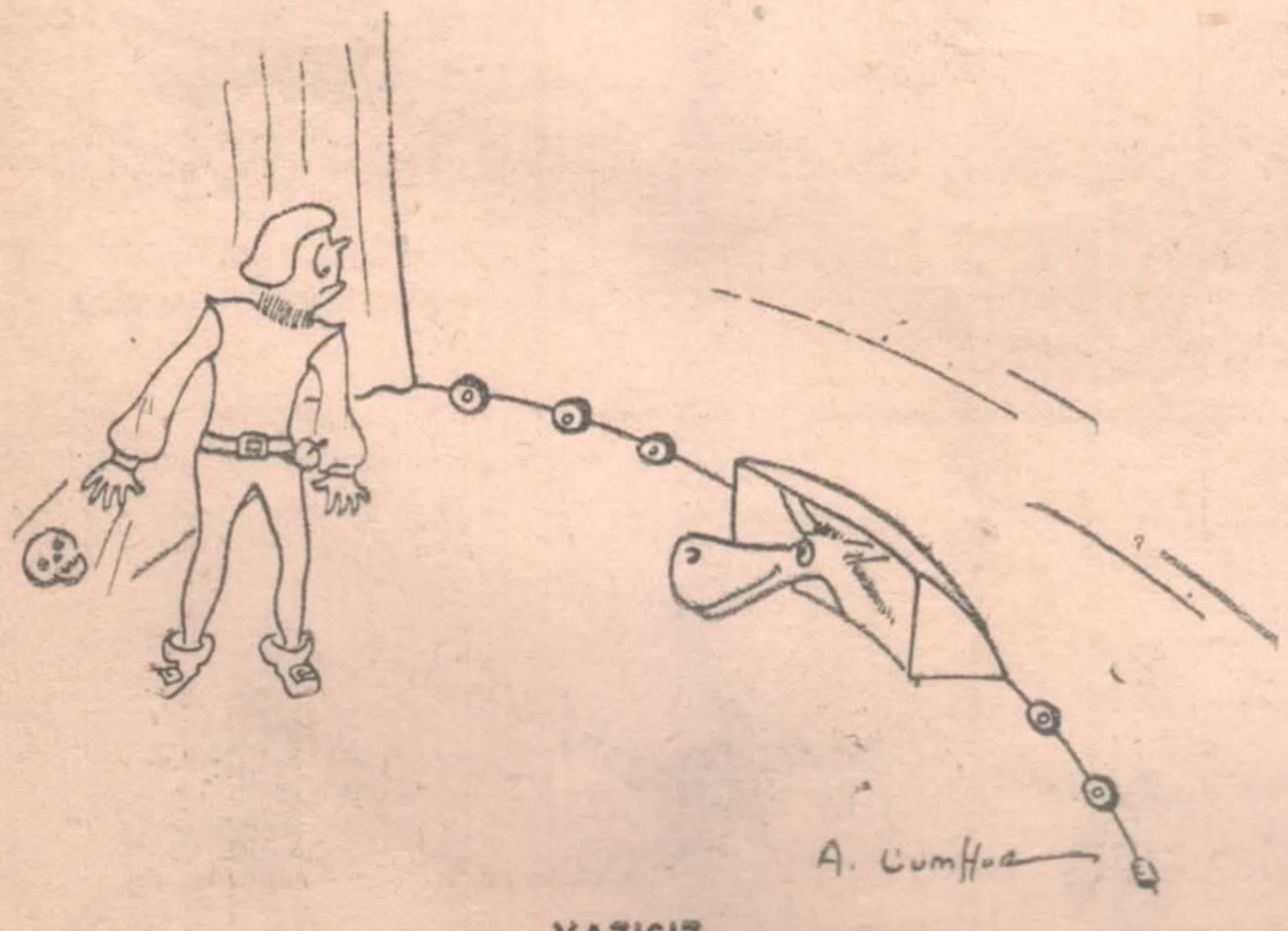

YAZISIZ

MÜFETTİŞ

TURHAN SELÇUK
BÜLENT ORAN

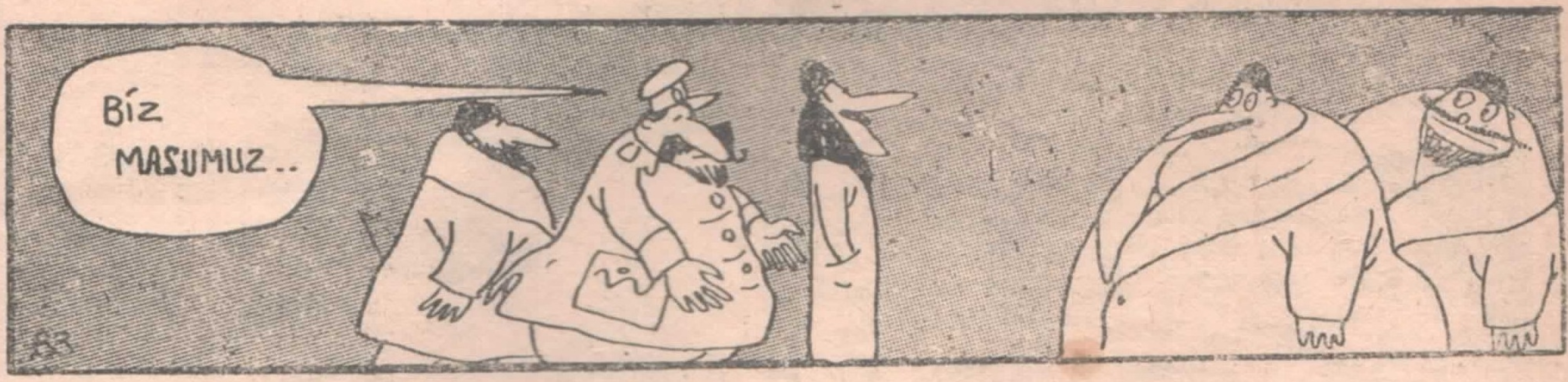

83. Klestakov, karakolun bir eşkiya yatağı olduğunu anlıyamıyacak kadar saf bir insan değildi. Çünkü müfettişliği sahteydi. Yoksa mesleki bir körlük, onun en açık hakikatleri bile görmesine mâni olabilirdi. Genç adam, «Siz bu teşkilâtla memleketin en üstün haydutlarına rekabet edebilirsiniz» dedi.

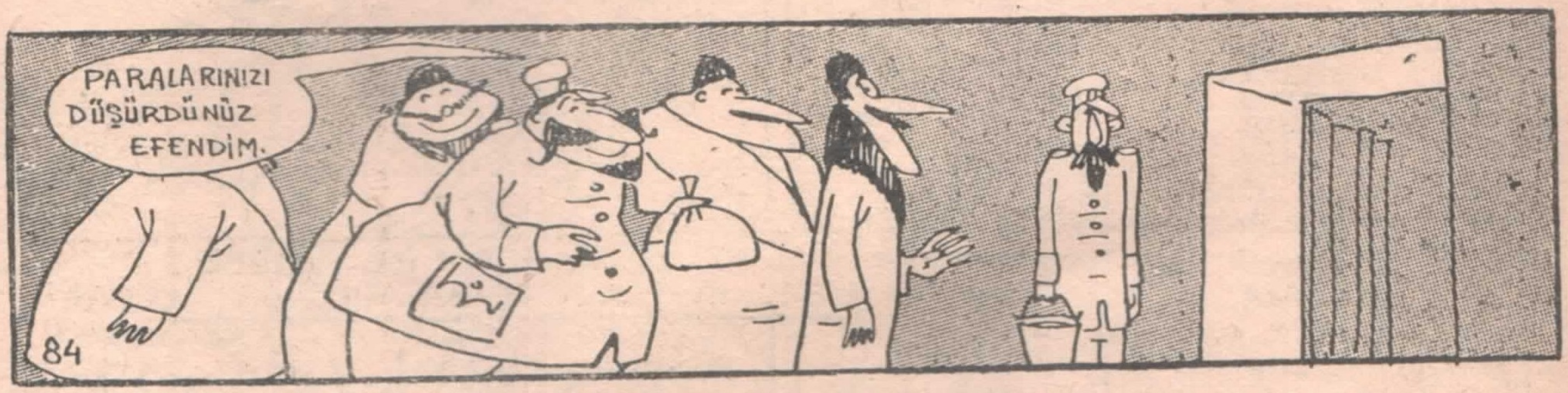

84. Komiser, iyi eşkiyaların, resmi münasebetlerinde rüşvetle iş gördüklerini bildiğinden, Klestakova bir kese dolusu para uzatarak «Paralarımızı düşürdünüz efendim» dedi. Klestakov, müfettişlik ağacının altın meyvalarını vermeğe başladığına sevinerek teşekkür etti ve «Görüyorum ki burası yer yüzünün en mükemmel karakolu... Sizleri tebrik ederim» diye iltifatta bulundu.

85. Klestakovun niyeti, mümkün olduğu kadar fazla teftiş yaparak küpünü çabuk doldurmaktır. Devlet kuşu her zaman insanın başına konmazdı. Hele müfettişlik, devlet kuşlarının en alâsıdır. Karakoldan çıktıklarında, delikanlı, «İnsan üç şehir teftiş etse hayatının sonuna kadar yetecek servet elde eder» diye düşünüyordu.

86. Vali, «Şimdi nereyi emir buyuruyorsunuz», diye sordu. Klestakov, öğreniciliği sırasında hiç sevmediği okullara karşı, rüşvet yüzüsuyu hürmetine ilk defa ilgi duyarak, «İlme karşı derin bir hürmetim vardır. Onun için bilim ağacınız sayılan okulu görmek bana saadet verecektir» dedi.

BÜYÜKLERE MASALLAR.. Suat Yalaz
Bn. KOMİLFO'NUN ŞEHVET'E GÖSTERDİĞİ KİMSE VALİ İDİ..
BU MİTİNGİ DAĞITMANIN YOLUNU BUL, ALBAY YO-YO!
EVET, EFENDİM.. YANKESİCİLİĞE ELVERİŞLİ OLDUĞUNDAN VATANIN ZARARINADIR..
VALİ DE Bn. KOMİLFO İLE ŞEHVETİ GÖRMÜŞTÜ.
HAYDİ ALBAY YO-YO!. HERKES VAZİFE BAŞINA!
HAYDİ DAĞILIN BAKALIM.. İŞİNİZ GÜCÜNÜZ YOK MU SİZİN..
ALBAY YO-YO İŞİNİ SEVİYOR
VALİ DE Bn. KOMİLFO İLE ŞEHVETE EL KOYMUŞTU.. ARABA YÜRÜDÜ..
HA ŞÖYLE.. Bn. KOMİLFO. ARKADAŞINIZI TANIMAK İSTİYORUM..
ŞEHVET ÜLKENİZİN EN GÜZEL DANSÖZÜDÜR.. KARINIZ KAPLICADAN DÖNDÜ MÜ?
VALİ DE ÖYLE!
HAYIR.. O GELMEDEN Bn. ŞEHVETİ TANIDIĞIMA ÇOK MEMNUN OLDUM. BANA GENÇLİĞİMİ HATIRLATIYOR.
DANSIMI GÖRMEĞE GELİN.. BU ŞEREFİ KULÜBÜMÜZDEN ESİRGEMEYİN..
TASA ETME KIZIM. HAFTAYA DAMLAR!

MİZAHİ ROMAN : NO. 19

1.

— Yahu ben gemiye zorla bindirildim. Kimse ona bizi al, bize kaptanlık et demedi ki...

— Olsun... Şimdi suların ortasındayız ya ona bak sen.

Kuğu:

— Suların ortasındayız diye göz göre göre kocalarımızı onların kızlarına mı kaptıralım.

Ben:

— Merak etme, insanlar hayvanlarla evlenmeğe tenezzül etmezler, dedim. Kocanla gönül eğlendiriyordur o...

— Benim kocam eğlencelik değildir.

— Peki ne yapmamızı istiyorsun. Gidip kızı öldürelim mi.

— Öldürün ya.

Öldürmeğe kalmadan gemide yeni bir haber yayıldı. Nuhun kızı kaybolmuştu. Ablası:

— Onu kaçırdılar, diye bağırıyordu.

Sabıkası olduğu için herkes kuğudan şüphelendi. Kuğu:

— Kabul ediyorum, hislerime hakim olmıyarak bir gençlik hatası işledim. Karımın üzerine bir gül kokladım. Ama bütün suçum bu kadar. Her şeyi benim üzerime yıkmağa kalkmayın.

Çapkınlık yapanlara karşı tabii bir kıskançlık du-

2.

yan diğer erkekler:

— Öyleyse kız nerede, diye sordular.

— Ne olduğunu ben de bilmiyorum.

— İnsan sevgilisinin ne olduğunu bilmez mi?

— O benim sevgilim değildi.

— Ya neyindi.

— Biz sadece şey için...

Bu şey içini açıkladığı zaman bütün hayvanlar utançtan başlarını önlerine eğdiler.

Bir muhabbet kuşu:

— Şu insanlar aşkı da berbat ettiler, diye söylendi. Mukaddes olan bir şey kalmadı. Bir erkeği bu derece kötü işlerde kullanmak onların hissiz olduklarını gösterir.

Nuh, kızının hisli olup olmamasında değildi.

— Hayvan kardeşlerimden böyle birşey beklemezdim, dedi. Sizleri tufanın korkunç akibetinden kurtarmamın mükâfatı kızımı kaçırmak mı olacaktı.

Aslan:

— Krallık elden gittikten sonra bizi tufandan kurtarmışsın, kaç para eder, diye söylendi.

Gök gürlüyor, yağmur bizim çürük tekneyi delercesine yağıyordu. Ölümden korkmamakla beraber, suya olan nefretim yüzünden, Nuhun yaptığı iyiliğe minnettar kalan bir eşek sıfatiyle:

— Sen kendini üzme kaptan baba, dedim. Analar kızlarını kaçırılsınlar diye doğururlar. Kaçırılan kızlar da eninde sonunda gene geri getirilirler.

Bu teselli edici sözlerime rağmen, Nuhun yüzünü, kızı kaçırılan babalarla karısını kaptıran kocalardaki o sarı renk kaplamıştı. İhtiyar:

— Kaçırılan kızlar hiçbir zaman geri dönmezler, dedi.

Çapkın ve akıllı bir horoz izah etti.

— Çok derin bir söz bu. Nuh lâstikli bir lâf etti.

— Lâstik bunun neresinde?

— Siz pek bilmezsiniz, insanlar dişilerini kadın ve

3.

kız diye ikiye ayırırlar. Nuh da, kız kaçırıldı, kadın olarak dönecek demek istiyor.

Bazı hayvanların zekâları hesap işlerinde fazla çalışmadığı için bu bölüm meselesini anlayamadılar. Meraklı bir kaz:

— Çok tuhaf şey, bir dişiyi ikiye ayırmak vahşettir, dedi.

Tavuk:

— Onlardan başka bir şey bekleyebilir misiniz? diye sordu. İnsanların vahşi olduklarını, doymak bilmeyen karınlarını doyurabilmek için bizleri bile yediklerini bilmiyor musunuz?

Kaz:

— Bizi yiyebilirler ama kendilerine ait dişilere böyle davranmaları çok ayıp. Ben, vaktiyle dokuzuncu karıma kızıp boynunu koparıvermiştim. Zavallıcık ikiye ayrıldıktan sonra yaşamadı.

Domuz:

— Sen bir kazsın, dedi. Belki insanlar bir kaç parçaya ayrıldıktan sonra da yaşayabilirler.

Cumhurbaşkanımız solucan, bu hususta şahsi denemeler yapmış bir canlı sıfatiyle:

— Elbette yaşar, ben kaç defa koptum, ama hâlâ yaşıyorum, dedi.

Yaşlı bir fare, bu tezi kuvvetlendirmek için:

— Ben de koptum. Bakın, kuyruğum yok. Fakat gene de dipdiriyim, diye konuştu.

Domuz, alelâde bir hayvan olduğuna bakmadan, solucana:

— Madem çok defa koptunuz, öbür kısımlarınız ne oldu? diye sordu.

Solucan gülümsedi:

— Baş tarafım çok aptaldı, dedi. Önce fakir bir solucanla evlenip çoluk çocuğa boğuldu. Nihayet günün

4.

birinde aç bir leyleğin karnına doğru seyahate çıktı, bir daha da geriye dönmedi. Orta kısmım biraz ahlâksızcaydı. Adı bazı kötü olaylara karıştı. Sonra, tatlı bir aşk gecesinde, sevgilisinin, yuvasına vakitsiz dönen kocası tarafından öldürüldü.

Domuz:

— Ya ayak kısmınız, diye sordu.

Solucan:

— Ben yaşıyorum işte, dedi, çünkü baş kısmımdaki kadar zararlı bir beynim, orta bölgemdekiler gibi ölüme sürükleyen hislerim yok.

Suaygırı:

— Çok doğru, dedi. Baş, canlıların en zararlı kısmıdır. Şu koca kafam bana öyle bir ağırlık veriyor, onu taşımakta o derece zorluk çekiyorum ki sormayın. Başsız olsaydım hayatta daha fazla muvaffak olurdum.

Hayvanların çoğu, vücutlarında baş ve beyin kısmının zararlı olduğuna inanıyorlardı.

Kaz ise hâlâ, insanlarda, ikiye bölünmüş kızların nasıl yaşadıklarını anlıyamıyordu. Onun için arada sırada:

— Bir insan bir solucan değildir, koparıldıktan sonra yaşayamaz, diyordu.

Herhangi bir konuda sıkıntıya düşene, her nevi teknik, ekonomik ve politik açıklamalarda bulunan inek:

— İnsanlar, dişileri kadın ve kız diye cinsî bakımdan ikiye ayırırlar, dedi. Bu ayırım dişi alış verişinde fiat bakımından farkettiği için de onlarca önemlidir.

Sonra, gerek müstehcen olma korkusu, gerekse aramızda bulunan cahillerle çocuklardan çekinmesi yüzünden, meselenin ince taraflarını kazın kulağına gizlice fısıldadı. Hayatında ilk defa olarak, o anda, bir kazın kaynamış suya atılmadan kızardığını gördüm.

(Devamı var)

MİZAHİ ROMAN : NO. 19

1.

... Ve Maşu daima hayır diyordu.

— Maamafih aziz meslekdaşım. Kırmızı turpun sentetik boyasını gaye edinen bizim grupumuz çok popülerdir. Ziraat Bakanlığını elde ettik.

— Hayır. Fakat yine de sizinle beraberim. Zira seçmenlerim ziraatçidirler. Kırmızı turpun sentetik boyası benim için çok önemlidir. Fakat şahsî sebepler yüzünden hiçbir grupa yazılmayacağım.

— Bu size hiçbir sorumluluk yüklemez. Altı ayda bir toplanıyoruz...

— Hayır.

— Anten yolundaki ziraat bürosuyla aramız çok iyidir. Bu müessesenin bütçesi de...

— Hayır.

— Nantüa'da bir toplantı yapacağız. Sizin seçim programınız, seçmenlerinizin ilgisi...

Maşu, önceden provalarını yaptığı küçük bir baş hareketiyle boyuna:

— Hayır, hayır, diyordu. Gebermeğe niyetim yok. Sadece esasları öğrenmek ve bütün bu gruplarda neler döndüğünü keşfetmek için, resmî gazetelerin sayfalarını önümde durmaksızın çevirecek bir sürü köleyle, geceleri bile gözümü kırpmayacağım iki yıl lâzım bana...

Maşu'nun çevresindeki dört beş milletvekili gülümsediler.

2.

— Siyasî gruplar arasındaki, meselâ Merkezî Radikallerle, Radikaller arasındaki farkı anlamam için de aynı şekilde bir mikroskop, bir terazi ve bir lâboratuar gerekir.

Düverne metoduna göre tertiplenmiş cümleleri dinleyenler sekiz kişi olmuşlardı.

— Size şunu da söyleyeyim ki ben bütün bunlara tam mânasiyle boş veriyorum. Hem de tasavvur bile edemeyeceğiniz bir şekilde... Ne yapmamı istiyorsunuz? Bağcılık mücadelesi mi? Tozdan beyazlaşmış yollara açılan serin mahzenlerin sahibi bağcılar kendilerini savunmaktan âciz midirler? Bağcılık mücadelesi işi yürüsün veya yürümesin, onlar şaraplarının fiatlarını arttırmağa karar verdikleri zaman biz bunu ancak gazetelerden öğreniriz. Ya madenlerin korunması? Beni görüyorsunuz. Şu zavallı caketcağızımla, şu mütevazi nikel saatimle, kırk yaşındaki tüberkülozlardan ve şurdan burdan gelen gelirlerle kasalarını kürekle dolduran kuzeyli efendilerin yardımına koşmamı mı istiyorsunuz?

Maşu'nun etrafına şimdi onbeş kişi toplanmıştı.

— Anlıyor musunuz? Boş veriyorum ve açıkça da söylüyorum. Bir gün mecliste de söyleyeceğim ve alelâde bir nutuktan fazla ilgi uyandırmayacak. Kimbilir seçmenler, belki de bu yüzden bana şükran duyacaklardır. Mevcut olmayan ve asıl kurulması gereken grup işte böyle bir fikre dayanan gruptur.

Maşu, birdenbire dinlenildiğini farketti. Kapıcılar, iyi bir vâizi dinleyen kilise hademelerinin yaptığı gibi dillerini şaklatıyor, kafalarını sallıyorlardı. Tütün satan kadın dalgın dalgın sigara kutularından bir şato yapıyordu. Yirmi kadar milletvekili konuşmanın yeniliğindeki lezzeti tadıyor, anlattıkları zaman yapacakları sükseyi düşünerek olaya şâhit olduklarından dolayı kendi kendilerini tebrik ediyorlardı.

Maşu'nun sözleri derhal yayıldı. Çıplak omuzların dinlemek için yuvarlaklaştığı lüks salonlarda, operada, Havas ajansında, büyük gazetelerin yazı işlerinde, ga-

3.

zeteciler cemiyetinde, bisikletlerinin arkası torbalı gazete müvezzileri arasında dolaşmağa başladı.

Yüz yerde, bin yerde, bir lokantanın yüz masasında, bir kahvenin bin masasında, her şeye boş veren, bunu açıkça bazılarının dediğine göre meclis reisinin burnunun dibinde söyleyen milletvekilinin havadisi anlatıldı. Paris gülüyordu. Paris hiçbir şeyi ciddîye almıyordu. Paris:

— Bu bir as, ismi neydi? Maşu mu? Bu herifi tanımak lâzım, diyordu.

Ve Valmoz, Tertr meydanındaki bir meyhanede, beşinci kadehe dayandığı zaman avazı çıktığı kadar:

— Böyle bir insan, diye bağırıyordu. Ne istediğini bilen, resmen boş verdiğini açıklayan bir insan...

Bu bir samimiyet harikası. Bu bronz gibi çınlayan bir dürüstlük. Andre Lüsyen Maşu, şuraya yazıyorum, yarının başbakanıdır.

ZAMAN TASARRUFU

Burada hikâyeci af diliyor. Andre Lüsyen Maşu'yu hayatının gürültülü teferruatı arasında takip etmek imkânsızlaştı. Kahramanımız çok meşguldü, her yerde ve her şeyle ilgileniyordu. Bu mütevazi şahıs, bu mütevazi meslekte rahatını bulmuştu. Bir hatip olmadığını biliyor ve belâgat iddialarına kalkışmıyordu. Esasen konuşmaktan çok daha iyi bir şey yapıyor, dinliyordu. Kendini gösteremeyeceği kalabalık celseleri beğenmiyordu. Ustaların hep aynı havayı çaldıkları umumî politik müzakerelerden kaçıyor, bazan bir meslekdaşın nutkunun tam ortasında, reçel beklerken kızarmış havuç ikram edildiği için yüzü asılan misafir tavrıyla vesika dolu bir çantayı sürükleyerek salonu terkettiği de oluyordu. O daha fazla koridorlardaydı ve işlerin koridorlarda yürüdüğünü de anlamaya başlamıştı.

Bununla beraber burnunu her yere de sokuyordu.

4.

Kimse onu dâvet etmediği halde, kuzey garında, İngiliz Başbakanını karşılayanlar arasındaydı. Ertesi gün gündelik gazetelerde neşredilen fotoğraflarda, bir bavulun üstüne çıkmayı becerdiği için herkesten büyük ve net çıkıyor ve grupun tam merkezinde oluyordu.

Adalet sarayına gidiyor, Kursel sokağındaki bir asansörü kanlar içinde bırakan bir olay dolayısiyle, asansörden daha hızlı tırmanarak her katta karısının âşığına ateş eden koca lehine şahadet ediyordu.

Wareski Shlanesheim'in «Göz kamaştırıcı taş» adlı eserinin ilk temsilini seyrediyor ve son antrakta baş ağrılarını geçirmek için aspirin getirmeyi akleden tek kişi o oluyordu.

Bir gece Monmartr'da, bir dans yerinde bulunuyor ve orada bir istakozun kabuğu içinde kırk paket kokain buluyordu.

Resim salonlarının açılmasında hazır oluyor, ressamın noter huzurunda resmin bir kadın başı olduğuna dair teminat vermesi şartiyle bir tablo alıyordu.

Overny'ye gidiyor ve seçmenlerine aylık faaliyeti hakkında izahat veriyordu. Fakat bunu âdet üzere muhteşem bir ziyafet sofrasında değil de, kotiyonlu ve Maşu balosu adını taşıyan bir balo esnasında yapıyor, böylece şöhretine yüz nutkun sağlıyacağından fazla şeyler eklemesini biliyordu.

Düşes dö Tonner - Barböyrak'ın cenazesini takip ediyor ve o kadar gürültüyle ağlıyordu ki nihayet onun ya ölenin gayrimeşru oğlu veya âşığı olduğuna dair mırıltılar doğuyordu.

Her yerdeydi.

Akşamları saat onda, Boşali'nin Villa Sait'te oturduğu otelden çıkarken görülüyordu. Elinde on milyon sermayeli Overny şellâleleri şirketlerinin statülerini muhtevi bir kâğıt tomarı olurdu.

(Devamı var)

PUNCH
IMAGES
ISIPARİS
TRAVASO
Lilliput

BABİL KULESİ

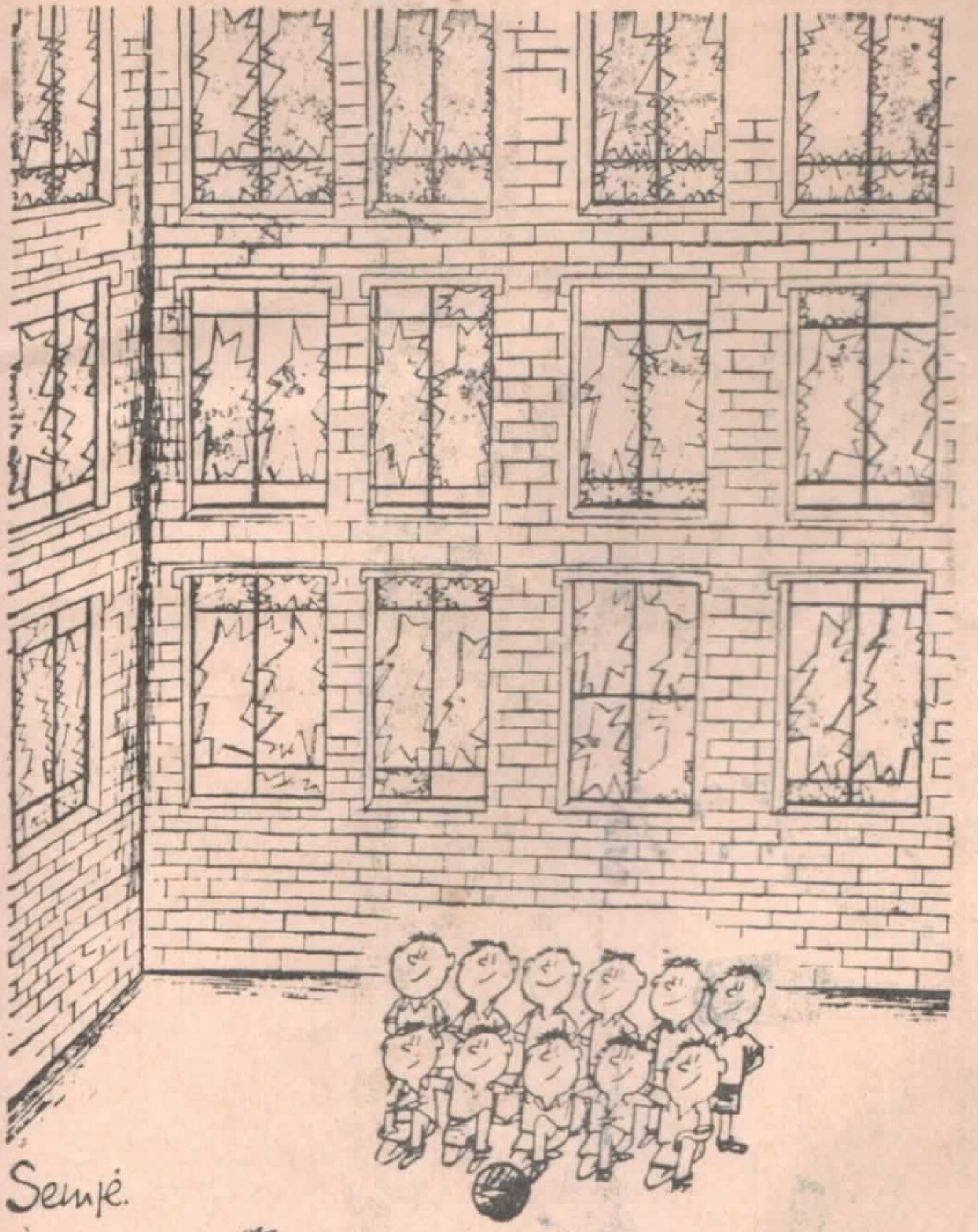

— SEN LOLLOBRIGIDA, BEN DE SENİN MARLON BRANDO'NUM...

(FRANCE DIMANCHE)

ERKEK — ARTIK BU EVDE KİMSEYE BİRAZCIK YARDIM ETMEĞE DE MÜSAADE YOK MU?..

(FOURIRE)

YAZISIZ

ALO, KIMILDAMAYIN!

(SAMEDI SOIR)

(FRANCE DIMANCHE)

KADIN — BU PUVANTİYE MAYO YANDAN NASIL DURDU?

(FRANCE DIMANCHE)

POLİS — KALIBIMI BASARIM BU BİRİNCİ ŞUBE'DEN OMAR CRABB'DIR.

(FR. DIMANCHE)

dolmuş

SAYI 19
75 KURUŞ

— HAYIR AŞKINA İSPAT HAKKI TANIMIYACAĞIM!.

dolmuş
Gelecek sayı

BALTA

Bülent Oran'ın renkli resimlerle süslü çok güzel bir hikâyesi

—

BABAM SANDALCI HAMİT

Meşhur sandalcı Hamit'in hususî hayatı
Yazan: Oğlu

—

Delta başına elli lira
Stepne

—

KARİKATÜRLER
FIKRALAR